

DAINYNĖLIS

Dainyną ruošė:

Dovilė ??? (dainų rinkimas)

Neringa ??? (kalbos redaktorė)

Agnė ??? (viršelio dailininkė)

Aulerija ??? (ilustracijų dailininkė)

??? ir Brigita Šliaužytė (maketavimas)

PRATARMĖ	7
ŽYGIŲ DAINOS	8
ARBATĖLĖ	9
ABRAOMO SŪNUS	10
ASILAS	11
AŠ SU SAVO BOBA	12
AŠ LIETUVIS	13
AŠ TURĖJAU GAIDI	16
AŽUOLAI ŽALIUOS	18
BUVO NEGRŲ SUKILIMAS	19
BUVO GERA GASPADINĖ	20
GULIU GRABE	22
GLORIJA	23
CIKU CAKU	24
Į RYGA, Į RYGA!	25
IŠBĖGS IŠBĖGS	26
KAI AŠ NUMIRSIU	27
KALNAI, KALNAI	28
KAI VIENĄ KARTĄ	29
SENAS KUINAS	32
LOPŠINĖS	33
Numirė Trombickas	34
MARIJA - MAGDALENA	35
NEBE MAŽAS BUVAU	37
PIONIERIAUS SVAJONĖ	38
ROMANTIŲ DAINA	40
SKRIDO UODAS	41
TUPI TUPI BALTOS VARNOS	42
VIRŠ UPĖS CHUANČĖ	43
VAKARUOSE	44

SUTARTINĖS	45
KAS TEN LAUKU TEKA	46
RASA KRITO	46
BUVO TUTA VILNIUJ	47
RIMO RIMO TUTA (trejinė)	47
TURĖJO LIEPA	48
ŽVINGIA ŽIRGAS, DOLJA	49
AUGO PUTINS SU ŠERMUKŠNIU	50
TYLA	51

LIAUDIES DAINOS	52
AL AUS, AL AUS	53
AUGO KIEME KLEVELIS	54
AUGO GIRIOJ AŽUOLĖLIS	55
BRISK PER UPE	57
DA NEJOK, DA SUSTOK	59
EISVA MUDU ABUDU	60
DAINU DAINELĖ	61
IR PAAUGA ŽALIA LIEPA	62
KAI AŠ TURĖJAU ŠYVŲ KUMELĮ	63
KAS TY PO MANO SODELĮ VAIKŠČIOJO	64
MES PAŽĪSTAM ŠEIMININKĄ	65
NESPROK ŽALIAS AŽUOLĖLI	66
O JAU MANO MIELAS	67
OI LUNKELE, LUNKELA	68
O TAI TAU, PEPSIKĖLE	69
PER KLAUSUČIŲ ULYTĖLĖ	70
ŠIŲ NAKTELĮ	71
TRIS DIENAS, TRIS NAKTIS	72
VARGELIS	73
VILNIAUS MIESTE ŽALI BROMAI	74

TAUTINĖS DAINOS	75
KUR BĖGA ŠEŠUPĖ	76
MILŽINŲ KAPAI	78
OI NEVERK, MOTUŠĖLE	79

KALENDORINĖS DAINOS	80
KALĖDŲ	81
KALĖDŲ RYTŲ SAULĖ PRAŽYDO	82
TAI GENELIO GENUMAI	83
KAM TAVO VILKELI...	84
LELIUMOJ, OI ANT AUKŠTO KALNO...	86
OI ANT KALNO BAČKELĖ, KALĖDA..	87
SODAI SODAI LELIUMOJ	88
VĖLINIŲ	89
AI PUDYME, PUDYME	90
EINA NAŠLAITĖLĖ KELIU VERKDAMA	92
ĖJAU PER LAUKĄ	93
OI, TOLI TOLI	94
OI DIEVE DIEVULIAU, KAI MA LIŪDNA	96
NETURIU AŠ NAMELIŲ	97
RASŲ	98
APĖJO SAULIUTĖ APLINKUI ZARIŲ	99
BĖG UPELA LINGUODAMA	100
EINA SAULELĖ APLINKUI DANGŲ	101
JAU AUŠT AUŠRUŽĖ, ŽADIN MAMUŽĖ	102
KUPOLE ROŽE	103
OI TA TA, KUPALIA GRAŽI	103
ŠALYJ KELIO JOVARAS STOVĖJO	104
GITARŲ VAKARO DAINOS	105
AK, TIE METŲ LAIKAI	106
ALYVOS	108
AŠ TAIP MYLIU	109
AUSTRALIJA	110

AUTOSTRADA	111
BOKŠTAI	112
DRAUGYSTĖ	113
ĖJO SENIS...	114
GĖLĖ IR VĖJAS	115
FELICIJA	116
GELTONŲ PLYTŲ KELIAS	117
GERKIM MEDŽIAI	118
IŠEINU	119
IŠGALVOTAS GYVENIMAS	120
JŪREIVIO DAINA	121
KAIP GRAŽU MIŠKE	123
KAIP MAN JAUNYSTĖS NEMINĖT	124
KARALIŲ LOPŠINĖ	125
KELIO DAINA	126
KOKS VAKARAS ILGAS	127
MAŽOS MAŠINĖLĖS	128
MĒLYNAS AUTOBUSIUKAS	129
MĒNESIENOJ	130
NAKTELĖS ŽIEDAI	131
NEMUNO VINGIS	132
PAMUOJUOKIME SAULELEI	133
PAUKŠČIAI	134
PURPURINIS VAKARAS	136
RAGANAITĖS	137
REIKĖJO BERNIUKAMS	138
RIG DIG DAI, RIG DIG DO	139
RIEŠUTŲ ŽYDĖJIMAS	140
SAULĖ ŽEMĖS MOTINĖLĖ	141
SVIRPLYS	142
TRAKŲ PILIS	143
TU VĖJO PAKLAUSK	145
UŽ GIRIŲ UŽ KALNŲ	146
UŽSIDĖK KUPRINĘ ANT PEČIŲ	147
VIENGUNGIO DAINA	148
ZOMBIAI	149

PRATARMĖ

Jei kas nors paklaustų, be ko negali apsieiti joks žygis, be ko negali apsieiti jokia šventė, nereiktu ilgai ieškoti atsakymo. Tikriausiai daugelis sutiks, jog be dainos kiekvienas buvimas kartu nebus toks spalvingas.

Ilga laiką visų galvose brendo mintis turėti dainynėlį, kuriame būtų nuolat ažuoliečių dainuojamos dainos. Ir štai atėjo metas, kai žodis tapo kūnu. Jei skaitote šias eilutes, vadinasi laikote rankose „Ažuolo“ dainynėlį.

O dėl to, kad jį laikote, mes visi turime būti dėkingi:

Dovilei - nes tik jos dėka yra atrinktos pačios geriausios dainos;

Neringai - nes tik jos dėka dainos yra be klaidų;

Agnei - nes niekas kitas, o būtent ji sukūrė viršelį, kuriuo pasipuošęs dainynėlis;

Aurelijai - nes tik jos dėka gražus ne tik dainynėlio viršelis, bet ir vidus.

Taip pat dėkoju visiems, kurie prisidėjo leidžiant šį dainynėlį, bet liko nepaminti.

Tikiuosi, kad šis dainynėlis bus dar vienas žingsnis skleidžiant dainas tarp ažuoliečių ir ne tik tarp jų.

Taigi skaitykite, mokinkitės ir dainuokit.

Vilius Rumbutis

ŽYGIŲ DAINOS

ARBATĖLĖ

Mes sėdėjom po medžiu,
Gėrėm žalia arbatėlę.
Mes sėdėjom po medžiu,
Ir kalbėjom apie nieką.

*Um ta ta, um ta ta,
Um ta ta, um ta ta,
Um ta ta, um ta ta,
Apie nieką.*

Mes sėdėjom po medžiu,
Gėrėm žalia, žalia vyną.
Mes sėdėjom po medžiu,
Ir kalbėjom apie nieką.

Um ta ta ...

Mes sėdėjom po medžiu,
Gėrėm vienas kito kraują.
Mes sėdėjom po medžiu,
Ir kalbėjom apie nieką.

Um ta ta ...

Mes sėdėjom po medžiu,
Gėrėm žalia arbatėlę.
Mes sėdėjom po medžiu,
Ir kalbėjom apie nieką.

ABRAOMO SŪNUS

(Dažniausia šokama sušalus)

Karalius Abraomas turėjo sūnų,
Kuris nei valgė, anei gėrė,
O tik dainavo, dainavo dainą šią -
Dešinę ranką!

Karalius Abraomas turėjo sūnų,
Kuris nei valgė, anei gėrė,
O tik dainavo, dainavo dainą šią:
Dešinę ranką,
Kairę ranką!

Dešinę koją...
Kairę koją...
Dešinę klubą...
Kairį klubą...
Dešinę petį...
Kairį petį...
Užpakalį...
Priekį...
Galvą...
Liežuvį...

ASILAS

(Dažniausiai dainuojamas ir šokamas užlipus ant piliakalnio)

Bliovė asilas ant marių,
Balsas sklido vandenin,
Aš tą balsą jo nemarų,
Įsidėjau sau širdin.

*Tegul mane sudrasko varlės,
Tegul sugriaužia kirminai,
O aš vis tiek ganysiu karves
Ir ožkas melšiu amžinai!*

*Esu aš mažas piemenėlis,
Man patinka pievų gėlės –
Šitokio didumo!*

Perkūnas griaudė ir riaumojo,
Kaip liūtas, pervertas strėlės,
Net šuo nebėgtų tokią naktį,
Į vestuves jaunos kalės.

*Tegul mane...
Esu aš mažas...*

Kapų kapai, grabų grabai,
Čia palaidos tave draugai,
Jau tu sena, jau tau gana,
Jau tau senai kapuos vieta.

*Tegul mane...
Esu aš mažas...*

AŠ SU SAVO BOBA

Tumba, tumba, tumba, tumba...

Aš su savo boba išėjau grybauti,
Radau baravyką, negaliu išrauti.
Mano ta bobutė labai silpna buvo,
Beraudama gryba, ji pati išgriuvo.

Išsivirsim grybus, nugraibysim taukus,
Duosime šeimynai, kuri dirba laukus.

Ką nesuvalgysim, į terbas sudėsime,
Važiuosim kermošiun, užkandos turėsime.

Oi, jūs, grybai, grybai, jūs patieka mano,
Kas jūsų nevalgo, nieko neišmano.

AŠ LIETUVIS

(pirmą kartą padainuoja vedantysis, po to kiti chorą pakartoja; dainuojant priedainį – pritūpti ir vėl atsistoti; kartoti po kiekvieno posmelio)

Jau nuo seno žmonės sako,
Lenkai šoka krakoviaką.

*O aš lietuvis, aš artojas,
Sau dainuoju atsistojęs.*

Maskoliukas savo vaika,
Moko groti balalaika.

O aš lietuvis...

O prancūzas su prancūze,
Geria savo makaliūžę.

Anglas šoka rokenrolą,
Užsigerdams coca-cola.

Užsipylęs sau akis,
Rusas geria per naktis.

Čekai geria alų, vyną,
Paskui sminga į purvyną.

O kirgizas su kalpaku,
Joja ant savo išakų.

Indas garbin Dievą Buda,
Apkabinęs karvės šūdą.

Negras groja balalaika,
Uzsikąsdams savo vaiką.

O gruzinas prie namų,
Šoka ant pirštų galų.

O mažyčiai japoniukai
Valgo ryžius pagaliukais.

O prancūzas po langu,
Naktį čirpina smuiku.

Tas prancūzas per naktele,
Gundė paną su smuikele.

Nuo vaikystės kaip debilas,
Spardo kamuolį brazilas.

Mongoliukas turi hobi,
Jodinėt po savo Gobi.

O čigonas be gitaros,
Kaip arabas be Sacharos.

O eskimas visados,
Maudos savo prakaituos.

Maskatuodamas dalyku,
Negras muša būgną plikas.

Vokietis nevalgo faršo,
Už tai moka groti maršą.

Pas kinietį daug vaikų,
Net nežino jų vardų.

O italas karštakošis,
Už tad jis ir mafijozis.

O ispanas vaiko bulių,
Užsikąsdamas kukuliu.

Jankis turi pinigų,
Net nežino kiek maišų.

O eskimas ant ledu,
Guli tarp savų sūnų.

Čiukčės ėda žalia žuvi,
Vitaminų ji daug turi.

Švedas šaltas ir ramus,
Girtas grįžta į namus.

O norvegas gauda silkę,
Nes nežino kas yr kilkė.

AŠ TURĖJAU GAIDĮ

Aš turėjau gaidį,
Nusipirkau vištą.
Visi nori sužinot,
Kaip tą vištą vadinu. 2x2 k.
Mano višta šiurpė šiurpė šiurpė,
O gaidelis kakariūkū,
Labai gražiai gieda. 2x2 k.

Aš turėjau vištą,
Nusipirkau anti.
Visi nori sužinot,
Kaip tą anti vadinu. 2x2 k.
Mano anti kryptu rypu,
Mano višta šiurpė šiurpė šiurpė,
O gaidelis kakariūkū,
Labai gražiai gieda. 2x2 k.

Aš turėjau anti,
Nusipirkau žaši.
Visi nori sužinot,
Kaip tą žaši vadinu. 2x2 k.
Mano žašis girgu gargu,
Mano anti kryptu rypu,
Mano višta ...

Aš turėjau žaši,
Nusipirkau kiaulę.
Visi nori sužinot,
Kaip tą kiaulę vadinu. 2x2 k.
Mano kiaulė kriū-ku kriū-ku,
Mano žašis girgu gargu,
Mano anti ...

Aš turėjau kiaulę,
Nusipirkau avi.
Visi nori sužinot,
Kaip tą avi vadinu. 2x2 k.
Mano avis švelniavilnė,
Mano kiaulė kriū-ku kriū-ku,
Mano žąsis...

Aš turėjau avi.
Nusipirkau karvę.
Visi nori sužinot,
Kaip tą karvę vadinu. 2x2 k.
Mano karvė saldžiapienė,
Mano avis...

Aš turėjau karvę,
Nusipirkau arkli.
Visi nori sužinot,
Kaip tą arkli vadinu. 2x2 k.
Mano arklis eikliakojis.
Mano karvė...

Aš turėjau arkli,
Parsivedžiau bobą.
Visi nori sužinot,
Kaip tą bobą vadinu. 2x2 k.
Mano boba devyndarbė,
Mano arklis...

O šitoji boba,
Įsitaisė diedą.
Visi nori sužinot,
Kaip tą diedą vadinu. (2x2 k.)
Mano diedas auksarankis,
Mano boba...

AŽUOLAI ŽALIUOS

Kaip brangi esi žemė tu gimta,
Nors būnu toli, tau širdy vieta.

*Žemėj Lietuvos ažuolai žaliuos,
Ažuolai žaliuos žemėj Lietuvos.*

Nors esi maža, bet esi didi,
Nemuno vaga - tai tava širdis.

Ar diena žiemos, ar naktis rudens,
Tavo šilumos man užteks gyvent.

BUVO NEGRŲ SUKILIMAS

Buvo negrų sukilimas,
Tolimoje šalyje.
Ir suėdė negrų vada,
Jojo nuosava žmona.
Tumbalalylialia...

*Tumba tumba tumbalala
Tumba tumba tumbala
Tumbalalylialia...*

Plaukė upėmis lavonai,
Su išpjautais viduriais.
Peiliai kyšojo iš šonų,
Su kraujuojančiais galais.
Tumbalalylialia...

Tumba tumba...

Verkė moterys baltųjų,
Stiprių negrų glėbiuose.
O baltieji protestavo,
Virdami katiluose.
Tumbalalylialia...

Tumba tumba...

BUVO GERA GASPADINĖ

Buvo gera gaspadinė,
Gero vyro žmona,
Ir suspaudė saldų sūrį,
Su visa smetona.

*O cha cha cha, o cha cha,
O ja ja ja, ja ja,
Ir suspaudė saldų sūrį
Su visa smetona.*

Prireikėjo gaspadoriui,
Į turgų važiuoti,
Sūris buvo nesudžiūvęs,
Negalėjo duoti.

O cha...

Išsirengė gaspadorius,
Į didžią kelionę,
Gaspadinė, namie likus,
Darė sau storonę.

Prisikvietus daug berniukų,
Vaišino arielka,
Traukė sūrį nuo lentynos,
Dėjo ant tarielkos.

Parvažiavo gaspadorius,
Į lentyną žiūri,
Klausinėja gaspadinę:
- Kur padėjai sūrį?

- Aš jį pati numėčiau,
Traukdama sermėgą,
O tas šuva, besarmatis,
Ėmė ir suėdė.

Gaspadorius vijo šunį,
Iki kiemo vartų,
Gaspadinė susirietus,
Juokės šimtą kartų.

GULIU GRABE

Guliu grabe,
Juodam grabe.
O kiek draugų,
Jau po žeme.

*Tad, nebijok numirti tu,
Laimingas būsi tarp savo draugų.*

O po žeme,
Tai daug sliekų.
Riebių sliekų,
Tarp jų guliu.

*Tad, nebijok numirti tu,
Laimingas būsi tarp kaulų senų.*

O po žeme,
Tai nēr mergų.
Bjaurių mergų -
Be jų ramu.

Tad nebijok,..

O po žeme,
Tai nēr alaus.
Tai nēr alaus,
NatūrAlaus.

Tad nebijok,..

Guliu grabe,
Juodam grabe.
O kiek draugų,
Jau po žeme.

*Tad nebijok numirti tu,
Laimingas būsi, tarp savo draugų.*

GLORIJA

Danguje žvaigždė Aušrinė
Žybsi viltimi. (3k.)
Džono siela vis dar gyva.

*Glori glori aleliuja
Džono siela vis dar gyva.*

Džono Brauno kūnas
Guli jau seniai grabe,
Džono siela vis dar gyva.

Glori glori aleliuja...

Džono Brauno kūnas,
Jau trūnija kapuose,
Džono siela vis dar gyva.

CIKU CAKU

(Atsisveikinimo daina; stovima ratu laikantis už nykščiu)

Ciku caku, ciku caku,

Hei hei hei.

Kumpis, dešra, kumpis, dešra, lašiniai.

Mūsų dainos skamba,

Pabučiuok į bamba.

Viso gero, viso gero, viso gero,

Čiuožkit!!!

Į RYGA, Į RYGA!

Oj, kur reiks tas mergas dėt? 2x2 k.
Į Ryga, į Ryga, į cukierkų fabriką.

Oj, kur reiks tuos bernus dėt? 2x2 k.
Į Ryga, į Ryga, į arielkos fabriką.

Oj, kur reiks tas bobas dėt? 2x2 k.
Į Ryga, į Ryga, į kaliošų fabriką.

Oj, kur reiks tuos diedus dėt? 2x2 k.
Į Ryga, į Ryga, į tabokos fabriką.

IŠBĒGS IŠBĒGS

Išbēgs išbēgs pelē iš miško. 2 k.
Ta pelē tā grūda,
Tas grūdas per pusē,
Ta pusē per pusē,
Avižēliu žaliu.

Išbēgs išbēgs katē iš miško. 2 k.
 Ta katē tā pelē,
 Ta pelē tā grūda, ...

Išbēgs išbēgs zuikis iš miško. 2 k.
 Tas zuikis tā katē, ...

Išbēgs išbēgs lapē iš miško. 2 k.
 Ta lapē tā zuikī, ...

Išbēgs išbēgs vilkas iš miško. 2 k.
 Tas vilkas tā lapē, ...

Išbēgs išbēgs meška iš miško. 2 k.
 Ta meška tā vilkā, ...

KAI AŠ NUMIRSIU

Mieli draugai, kai aš numirsiu,
O žmonės sako, kad jau greit,
Kuprinę, kirvį jums paliksiu,
Ir juodą katilą dykai.

Jūs man varpais neskambaliuokit,
Aš jūsų šito neprašau,
Geriau „Laurencija“ sušokit -
Tai šimtą kartų bus geriau.

Jūs man parinkit kapui vietą,
Ant aukšto kalno, po egle,
Kad aš matyčiau laužo liepsną,
Ir košę verdant katile.

Jūs ant paminklo nerašykit,
Kelintais metais aš gimiau,
Tiktai tris žodžius užrašykit,
Kad bekeliaudamas žuvau.

KALNAI, KALNAI

Senai senai,
Mus sužavėjo kalnai,
Ir žiemą vasarą
Skubu tenai.

*Kalnai, kalnai,
Kas jūsų grožį apsakyti gali,
Šaukia toliai mėlyni kalnų,
Palypėt virš debesų.*

Greičiau, greičiau,
Ateitų ta diena,
Kada kalnai,
Atsiduria greta.

Kalnai, kalnai...

Senai senai,
Mintyse tie kalnai,
Taiga, miškų takai,
Sapnuojasi dažnai.

Kalnai, kalnai...

KAI VIENĄ KARTĄ

Kai vieną kartą girtas aš,
Vos paršliaužiau namo,
Žiūriu ant kiemo stov' arklys,
Bet jisai ne mano...

Jaunutę žmoną klausiu aš:
-Brangioji, kaip čia bus?
Kieno ant kiemo stov' arklys,
Kur mano turi būt?

Jaunutė žmona sako man:
-Tu girtas kaip šuva,
Ant kiemo stovi karvė,
Kur atvedė mama.

Aš daug šalių apkeliavau,
Amerikėj buvau,
Bet pabalnotos karvės,
Dar niekur nemačiau.

Kai antrą kartą girtas aš,
Vos paršliaužiau namo,
Žiūriu ant kablo skrybėlė,
Bet jinai ne mano...

Jaunutę žmoną klausiu aš:

-Brangioji, kaip čia bus?
Kieno ant kablo skrybelė,
Kur mano turi būt?

Jaunutė žmona sako man:

-Tu girtas kaip šuva,
Ant kablo kabo puodas,
Kur atnešė mama.

Aš daug šalių apkeliavau,

Amerikėj buvau,

Bet puodo su kaspinėliu, *[variantas: Tačiau šiaudinio puodo...]*

Dar niekur nemačiau.

Kai trečią kartą girtas aš,

Vos paršliaužiau namo,

Žiūriu ant kėdės kelnės,

Bet josios ne mano...

Jaunutę žmoną klausiu aš:

-Brangioji, kaip čia bus?
Kieno ant kėdės kelnės,
Kur mano turi būt?

Jaunutė žmona sako man:

-Tu girtas kaip šuva,
Ant kėdės kabo skuduras,
Kur atnešė mama.

Aš daug šalių apkeliavau,
Amerikėj buvau,
Bet skuduro su dirželiu,
Dar niekur nemačiau.

Eilinį kartą girtas aš,
Vos paršliaužiau namo,
Žiūriu ant pagalvės galva,
Bet jinai ne mano...

Jaunutę žmona klausiu aš:
-Brangioji, kaip čia bus?
Kieno ant pagalvės galva,
Kur mano turi būt?

Jaunutė žmona sako man:
-Tu girtas kaip šuva,
Ant pagalvės kopūstas,
Kur atnešė mama.

Aš daug šalių apkeliavau,
Amerikėj buvau,
Bet dar kopūsto su barzda
Aš niekur nemačiau.

SENAS KUINAS

Aš turėjau kuiną seną,
Žiūriu - bestija jau stena. 2x2 k.

Rukvei - bum!

Rukvei vei vei - bum bum bum.

Rukvei rukvei rukvei bum

Čir vir vir vir bum bum bum! 2x2 k

Ėmiau dalgę nuo pastogės,
Žiūriu - bestija nusprogęs. 2x2 k.

Kasiau duobę plačią, gilia,
Kad palaidočiau bestiją. 2x2 k.

O ta uodega kaip meitas,
Neužteka duobei veitas. 2x2 k.

Aš tą uodegą kirsdinsiu,
Ir bestiją patalpinsiu. 2x2 k.

LOPŠINĒS

NUMIRĖ TROMBICKAS

Gražiai pašarvooooojoooom!!!!
Gražiai pašarvoje
Gražiai apraudoooojoooom!!!!
Gražiai apraudoje
Gražiai pagieeedoooojoooom!!!!
Gražiai pagiedoje
Gražiai palaidoooojoooom!!!!
Gražiai palaidoje
Gražiai pauliavoooojoooom!!!!

VOKIEČIAI ATĖJO,

karas prasidėjo,
Ruksum fuksum, ruksum fuksum
Karas prasidėjo.
Karas prasidėjo, vokiečiai atėjo
Ruksum fuksum, ruksum fuksum
Vokiečiai atėjo.

EI, TUMBA TUMBA RASA

Ateis pavasarėlis,
Gegutė užkukuos
Išeis iš miško Petras
Ir šikną ištarkuos (tark, tark)
Ir druska pabarstys (birst, birst)

MARIJA - MAGDALENA

Ei, tumba tumba rasa
O-o-o-o-o

Esam šaunūs keliauninkai,
Savo kojų šeimininkai.
Lietuvos keliais mes einam,
Traukiam dainą, linksmą dainą.

Ei, tumba tumba rasa
O-o-o-o-o

Štai žygeiviai atkeliauja,
O daina su jais draugauja,
Sunku naktį, sunku dieną,
O Marija - Magdalena.

Ei, tumba tumba rasa
O-o-o-o-o

Kas su mumis nekeliauja,
Ilgesys tam širdį graužia.
Sunku naktį, sunku dieną,
O Marija - Magdalena.

Ei, tumba tumba rasa
O-o-o-o-o

Iš kuprinių imam maistą,
O ant kojų tepam vaistą.
Verdam košę ir arbata,
Ir lauže džiovinam batą.

Ei, tumba tumba rasa
O-o-o-o-o

Ar mes šaļame Urale,
Ar mes maudomės Baikale,
Ar Pamyre geriam pieną -
Vis dainuojam Magdalena.

Ei, tumba tumba rasa
O-o-o-o-o

Mums nereikia ir Pamyrų,
Mes vis einam per takyrus.
Kam mums tas pasaulio stogas -
Mums ir dykumos neblogos.

NEBE MAŽAS BUVAU

Nebe mažas buvau,
Baidare keliavau.
Sutikau studenciokę
Ir karštai pamilau.
Jai priskyniau gėlių,
Pasakiau “Būk gera”,
Visą naktį palapinėj,
Grojau jai gitara.
O po to vėl ir vėl,
Ir kas kart vis gražiau,
Ir septynias naktis,
Į namus negrižau.
Barė žmona mane,
Kad po žygius bastaus.
Svarstė biuras mane,
Kad nežiūriu šeimos.
Nebe mažas esi,
O elgies kaip piemuo.
Ir ne taip jau ji graži,
Kad sekiotum kaip šuo.
Sudaužiau aš baidarę,
Man pagailo žmonos,
Kad per šitą piemenę
Neteksiu greit šeimos.

PIONIERIAUS SVAJONĒ

Viens du trys, viens du trys
Žengia mūs šaunus būrys.
Vēliavēlēs plevésuoja,
Skamba lūpose daina,
Pionieriai atžygiuoja -
Komjaunimo pamaina.

*Glori glori aleliuja
Aleliuja glorija.*

Kaip gerai, kaip gerai,
Kad mes esam vabalai.
Mūsu kojos ilgos, plačios,
Burnos atsidaro pačios.

Glori glori aleliuja...

Šalia Kauno stovi Nilas,
Kalnas didelis ir aukštas.
Medy peri krokodilas -
Toks gražus geltonas paukštis.

Glori glori aleliuja...

Raketas kūrena malkom,
Malkas daro fabrike.
Saldainius visi mes mėgstam,
O užauga jie miške.

Glori glori aleliuja...

Iš agurkų daro vyna,
Silkės plaukioja Nery.
Viščiukus bačkoj raugina,
Kad jie augtų dideli.

Glori glori aleliuja...

Džonas Braunas nebegyvas,
Džono Brauno nebėra.
Džonas Braunas jau supuvęs,
Kaulai dvokia degtine.

Glori glori aleliuja...

Aš esu visų gudriausias,
Iš mažų ir didelių.
Kas paklausia, ko paklausia,
Atsakyt visiems galiu!

*Glori glori aleliuja...
Aleliuja gloriuja.*

ROMANTIŲ DAINA

Mes jūras perplauksim po tris kartus,
Miegosim miegmaišiuos tiktai po du.
Visur keliaujame, visur drauge,
Uodų sukandžiota linksma gauja.

*Ir po velnių visi tegul eina,
Kurie dainas į miegą išmaino,
Kurie nemėgsta košės
Su dūmais ir su uodais,
Lai eina po velniais.*

Nemėgstam rūkstančių mes kaminų,
Dulkėtų gatvių, miestų purvinų.
Yra gamta - mūsų namas, o jame -
Kelija mūsų išalkusi gauja.

Mums nesvarbu, ar sniegas, ar lietus,
Ar šaltas vanduo siekia net kelius.
Ir jei kontrolė traukiny yra - valio,
Mes ją sutiksime su linksma daina:

*„Ir po velnių visi tegul eina,
Kurie kelionę į bilietus išmaino,
Kurie nemėgsta košės
Su dūmais ir su uodais,
Lai eina po velniais !”*

Visi šaunuoliai šiam linksmam būry,
Prie laužo šoksime, veršimės pirmyn,
Su musėm kausimės ir su uodais,
Mums šito žygio niekas nepakeis.

Mes keliauninkai esam neblogi,
Visad su šypsena, visad linksmi,
Na, ir tai kas, kad mes nuogi, basi,
N-toji sesija mums nebaisi.

SKRIDO UODAS

Skrido uodas per miškelį,
Mato judant jis taškelį.
Tas taškelis raudonuoja,
Mažą uodą jis vilioja.

*Aš tris dienas esu nevalgęs,
Nesilaiko mano kelnės,
Kaip gražu gražu gražu gražu gražu,
Kraujo kvapą aš jaučiu.*

Skrido uodas per upelį,
Mato plaukiant jis žuvelę.
Ta žuvelė maskatuoja,
Mažą uodą ji nervuoja.

...

Silkės kvapą aš jaučiu.

Skrido uodas per laukelį,
Mato bėgant mažą pelę.
Ta pelytė, kad suriko,
Tai net uodas apsi...

...

*Š... kvapą aš jaučiu.
(Saulė leidžias pamažu.)*

Skrido uodas per girelę,
Mato skautų jis būrelį.
Skautai verda savo košę,
Muša uodus atsilošę.

...

Jau kudašių aš nešu.

TUPI TUPI BALTOS VARNOS

Tupi tupi baltos varnos
Balto miško vidury,
Eina baltas begemotas
Balto Nilo pakrašty.
Bet kodēl visur taip balta?
Nusibodo man balta,
Tegul bus dabar kokia...

Tupi tupi žilos varnos
Žilo miško vidury,
Eina žilas begemotas
Žilo Nilo pakrašty.
Bet kodēl visur taip žila?
Nusibodo man žila,
Tegul bus dabar kokia...

Stora, Plika, Kieta, Smaila, Kiaura...

VIRŠ UPĒS CHUANCHĒ

Kai saulē pakyla virš upēs Chuanchē,
Kiniētis išeina ī darba.
Vienoj rankoj laiko kiniētis trīs ryžius,
Kitojē - Mao portretā.

Niau niau niau
Niau niau niau....

Kai saulē jau leidžias virš upēs Chuanchē,
Kiniētis pareina iš darbo.
Ryžius jis suvalgē ir Mao nebēra,
Beliko tik vado portretas.

VAKARUOSE

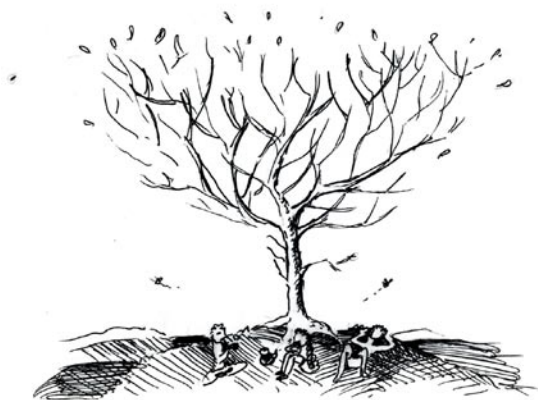
Kažkur vakaruose, kažkur vakaruose,
Tenai, kur stovi Džeimso Smito smuklė.
Kas rytā vakare, kas rytā vakare
Dainas dainuoja Fildžeraldas Duglas.

*Gersim kokakolā,
Valgysim krevetes,
Šoksim rokenrolā,
Hei, o hei!*

Bet kartā vakare atjojo ristele,
Šaunus kaubojus Džeimsas Atribukas.
Vinčesteriu savu, vinčesteriu savu,
Jisai nušovė Fildžeraldā Duglā.

Bet Samsonas šaunus, jis felčeris puikus -
Jisai išpjovė Fildžeraldui kulkā.
Ir vėl vakaruose, kas rytā vakare,
Dainas dainuoja Fildžeraldas Duglas.

SUTARTINÈS

KAS TEN LAUKU TEKA

(dvejinė)

Kas ten lauku teka?

Rygailio rygailio

Saulė lauku teka.

Rygailio rygailio

Kas ten lauku teka?

Rygailio rygailio

Mėnuo lauku teka.

Rygailio rygailio

Žvaigždės lauku teka.

Rygailio rygailio

Upė lauku teka.

Rygailio rygailio

RASA KRITO

(trejinė)

Rytooo rasa krito, rytooo rasa krito. } vieni

Ryto rasa krito, ryto rasa krito. } antri

Rasa krito, rasa krito. } treči

BUVO TUTA VILNIUJ

(trejinė)

Buva tuta Vilniuj,
Buva tuta Vilniuj. } vieni

Gal buva, gal nebuva,
Gal buva, gal nebuva. } antri

Buva buva kaip nebuva,
Buva buva kaip nebuva. } treči

RIMO RIMO TUTA (TREJINĖ)

Rimo, rimo tuta
Rimo rimo tuta
Sutarjela, sutarjela.

TURĖJO LIEPA

(dvejinė)

Turėjo liepa *lia sudijo*,
Sudijo sudijo sudijėla tatato.
Devynias šakas *lia sudijo*,
Sudijo sudijo sudijėla tatato.
Visas devynias...
Vėtrela palaužė...
Palik nors viena....
Gegutei nutūpti...
Gražiai pakukuoti.

Turėjo močia...
Devynias dukras...
Visas devynias...
Piršlaliai išpiršo...
Palik nors viena....
Aslalai pašluoti...
Gražiai padainuoti *lia sudijo*
Sudijo sudijo sudijėla tatato.

ŽVINGIA ŽIRGAS, DOLIJA

Pritarinys:

Dolijute, dolija

Rinkinys:

Žvingia žirgas, dolija
Už vartelių, dolija
Eisim, sesyt, dolija,
Vartų kelce, dolija,
Žirgo laisce, dolija,
- Tu, žirgeli, dolija,
Bėrukėli, dolija,
Kur palikai, dolija,
Mūs brolai, dolija,
- Jūs brolalis, dolija,
Gale lauko, dolija,
Aukštininkas, dolija,
Žvaigždes skaita, dolija,
Vėjus gauda, dolija,
Dolijute, dolija.

AUGO PUTINS SU ŠERMUKŠNIU

(trejinė)

Augo putins su šermukšniu ryto ratuto,
O ryto rytėlio ryto ratuto.
Vienas kita prisiaugo ryto ratuto,
O ryto rytėlio ryto ratuto.
Ir ne vieni jų žiedeliai ryto ratuto,
O ryto rytėlio ryto ratuto.
Sužydėjo baltais žiedais ryto ratuto,
O ryto rytėlio ryto ratuto.
Užaugino uogytėlas ryto ratuto,
O ryto rytėlio ryto ratuto.
Išsirpino saulytėla ryto ratuto,
O ryto rytėlio ryto ratuto.

LADUTO LADUTO

Laduto, laduto
Ladutėla, laduto
Kas ten teka, laduto
Ladutėla laduto.

...

Saulė teka, laduto

...

Iš kur teka, laduto

...

Per dvarelių, laduto

TYLA

Nesibelsk į duris
Už jų tuščias kambarys
Ir tyla tyla tyla.
Nieko namie nėra,
Nedega šviesa lange
Ir tyla tyla tyla.
Miega juoda katė,
Jai sapnuojasi pelė
Ir tyla tyla tyla.
Nėr pieno dubeny,
Nėr ugnies židiny
Ir tyla tyla tyla.

LIAUDIES DAINOS

AL AUS, AL AUS

Alaus, alaus, duos Dievas daugiau,
Per visą naktelę alum lijo. (2 k.)

Alum lijo, apyniais snigo,
Tekėjo upeliai brangvynėlio.

Jūs baratės, rokuojatės,
Kai niekas nemato - bučiuojatės.

Jūs barkitės, rokuokitės,
Kai mes išvažiuosim, žinokitės.

Alaus, alaus, duos Dievas daugiau,
Per visą naktelę alum lijo.

Alum lijo, apyniais snigo,
Tekėjo upeliai brangvynėlio.

AUGO KIEME KLEVELIS

Augo kieme klevelis,
Augo kieme žaliasai.
Po tuo klevu, po žaliuoju,
Gul' bernelis jaunasai. (2x2 k.)

*Viens du trys, graži Lietuva,
Kaip gėlelė žydi visada. Uh!*

Nepapūski, vėjeli,
Nepapūski, šiaurasai,
Nepajudink klevo šakos,
Nepabudink bernelio.

Ir papūtė vėjelis,
Ir papūtė šiaurasai.
Pajudino klevo šakas,
Pabudino bernelį.

Kelkis, kelkis, berneli.
Kelkis, kelkis, jaunasai.
Laikas joti į karužę,
Ginti laisvę Lietuvos!

AUGO GIRIOJ AŽUOLĒLIS

Augo girioj ažuolēlis, (2 k.)

Augo girioj ažuolēlis,

Pas tėvelį sūnaitė(lis). (2 k.)

Rūpinosi tėvužėlis,

Rūpinosi tėvužėlis,

Kad jo mažas sūnaitė(lis).

- Nesirūpink, tėvužėli,

Nesirūpink, tėvužėli,-

Užaugš tavo sūnaitė(lis).

Užaugš tavo sūnaitėlis,

Užaugš tavo sūnaitėlis,

Bus Lietuvos kareivė(lis).

- Man nereikia kareivėlio,

Man nereikia kareivėlio,

Man tik reikia artoję(lis).

- Nepabuvęs kareivėliu,

Nepabuvęs kareivėliu,

Nebus geras artoję(lis).

Augo girioj liepužėlė,
Augo girioj liepužėlė,
Pas motulę dukružė(lė).

Rūpinosi motinėle,
Rūpinosi motinėle,
Kad jos maža dukružė(lė).

- Nesirūpink, motinėle,
Nesirūpink, motinėle,-
Užaugš tavo dukružė(lė).

Užaugš tavo dukružėlė,
Užaugš tavo dukružėlė,
Bus Lietuvos šokėjė(lė).

- Man nereikia šokėjėlės,
Man nereikia šokėjėlės,
Man tik reikia audėjė(lės).

- Nepabuvus šokėjėle,
Nepabuvus šokėjėle,
Nebus gera audėjė(lė).

BRISK PER UPE

Brisk per upę, brisk per upę,
Brisk per upę Šaltuoną, je!
Pasikaisę, pasikaisę,
Pasikaisę, sijuoną. Je!

Šešios žąsys, šešios žąsys,
Šešios žąsys unt keima, je!
Anei veina, anei veina,
Anei veina žunsina. Je!

Kam tos žąsys, kam tos žąsys,
Kam tos žąsys unt keima, je!
Jei nę veina, jei nę veina,
Jei nę veina žunsina. Je!

Šešios bačkos, šešios bačkos,
Šešios bačkos unt stala, je!
Anei veina, anei veina,
Anei veina pijuoka. Je!

Kam tos bačkos, kam tos bačkos,
Kam tos bačkos unt stala, je!
Jei nę veina, jei nę veina,
Jei nę veina pijuoka. Je!

Šešios mergos, šešios mergos,
šešios mergos unt šeina, je!
Anei veina, anei veina,
Anei veina vainika. Je!

Šeši berna, šeši berna,
Šeši berna unt šeina, je!
Anei veina, anei veina,
Anei veina razumna. Je!

Kam tas razums, kam tas razums,
Kam tas razums unt šeina, je!
Jei nē veina, jei nē veina,
Jei nē veina vainika. Je!

DA NEJOK, DA SUSTOK

Da nejok, da sustok, da mėnulis teka. (2 k.)

Aš girdėjau, aš girdėjau, ką tėvelis šneka. (2k)

Žada mane, žada mane už to senio duoti.

Aš to senio nemylėsiu, už jo netekėsiu.

Per tris dienas, per tris naktis dūmuose laikysiu.

O ketvirtą, o ketvirtą šarmu pagirdysiu.

Da nejok, da sustok, da saulutė teka.

Aš girdėjau, aš girdėjau, ką motulė šneka.

Žada mane, žada mane už bernelio leisti.

Aš bernelį tai mylėsiu, už jo ištekėsiu.

Per tris dienas, per tris naktis pataluos laikysiu.

O ketvirtą, o ketvirtą vynu pagirdysiu

EISVA MUDU ABUDU

Eisva mudu abudu (2 k.)

Žaliojon giružèn abudu. (2 k.)

Kirsva mudu abudu

Žaliašias liepužes abudu.

Pjausva mudu abudu

Plonašias lentužes abudu.

Darysva mudu abudu

Naujają lovųžę abudu.

Klosva mudu abudu

Baltąją paklodę abudu.

Gulsva mudu abudu

Naujojon lovųžèn abudu.

Darysva mudu abudu

Naujają vygužę abudu.

Vygiuosva mudu abudu

Mažąją vaikužį abudu.

DAINU DAINELĖ

Dainu dainelę, savo giesmelę
Apie klapatas, vargelius
Lietuvos krašto, ne tiek iš rašto,
Dainų senųjų žodelius.

Kalnai ant kalnų, o ant tų kalnų
Kalnai ir maži kalneliai.
Tenai Lietuva per amžius buvo,
Kaip sako mūsų seneliai.

Ten miškas gaudė, ten meškas šaudė
Kasdien lietuviai nuo seno.
Ūžė braškėjo medžiai nuo vėjo
Ten, kur lietuviai gyveno.

Ant piliakalnių, ant smėliakalnių
Ažuolai švęsti kerojo.
Ir tie dievaičiai, kuriuos žemaičiai,
Kuriuos lietuviai turėjo.

Ir plati buvo tuosyk Lietuva,
Daugel ji žemių turėjo.
Žmonės laimingi buvo turtingi,
Nieks nežinojo vergijos.

Kijevo rusai, latviai ir prūsai,
Gudai ir pikti totoriai,
Litvą pažinę, vainiką pynė,
Lietuvius gerbė padoriai.

IR PAAUGA ŽALIA LIEPA

Ir paauga žalia leipa
Keimo vidurieli.

Ir atlieki vuolungieli,
Tūpi unt šakelis.

Vai vuolunge, vuolungiele,
Kami tu lakiujoje?

Aš lakiuojau aukštūs kalnūs,
Žaliūs birštvyneliūs.

Vai vuolunge, vuolungiele,
Kon tu ten regieje?

Aš regiejau gražis panas,
Po suoda vaikščiuojant.

Šilko rūbas, aukso žeidas,
Rūtų vainikėlis.

KAI AŠ TURĖJAU ŠYVŲ KUMELĮ

Kai aš turėjau
Šyvų kumelį,
Kas dienu jojau
Un tą panelį.

*Oi ly lia ly lia,
Oi ly lia lia lia,
Kas dienu jojau
Un tą panelį.*

O ta šyvoji,
Kad ją kur griausmas,
Tvorų išspyrė,
Rūtas sugrauzė.

Kumela bėga,
Net balos teška,
Mano panela
Batvinius raška.

Sijonas trumpas,
Vos ligi kelių,
Veidas raukšlėtas,
Pilnas dulkelių.

Mano kumelė
Vos ją pamatė,
Ausis pastatė,
Kojas pakratė.

Kai aš turėsiu
Kitų kumelį
Daugiau nebjosiu
Unt tą panelį.

KAS TY PO MANO SODELĮ VAIKŠČIOJO

Kas ty, po mano sodelį vaikščiojo (2k.)
Cykiai, pamažu uliavojo. (2k.)
Gal tėvulis bitelių dabojo (2k.)
Cykiai, pamažu uliavojo. (2k.)

Kas ty, po mano svirnelį vaikščiojo
Cykiai, pamažu uliavojo.
Gal motulė drobelių dabojo
Cykiai, pamažu uliavojo

Kas ty, po mano stainelių vaikščiojo
Cykiai, pamažu uliavojo.
Gal brolalis žirgelių dabojo
Cykiai, pamažu uliavojo

Kas ty, po mano darželį vaikščiojo
Cykiai, pamažu uliavojo.
Gal sesulė rūtelių dabojo
Cykiai, pamažu uliavojo

Kas ty, po mano laukelį vaikščiojo
Cykiai, pamažu uliavojo.
Gal Dievulis rugelius dabojo
Cykiai, pamažu uliavojo.

MES PAŽĪSTAM ŠEIMININKĄ

Mes pažįstam šeiminką,
Kurs svečių nemyli: (2x2 k.)
Aplink bačką sukinėjas, už stalelio tyli. (2 k)

Tylėk, netylėk - reiks alučio duoti!
Mes alučio neragavę - namo nevažiuosim!

Mes pažįstam gaspadinę,
Kur svečių nemyli:
Aplink pečių sukinėjas, už stalelio tyli.

Tylėk, netylėk - reiks pyrago duoti!
Mes pyrago neragavę namo nevažiuosim.

NESPROK ŽALIAS AŽUOLĖLI

Nesprok žalias ažuolėli (2 k.)

Rytoj šals šalnelė. (2 k.)

Aš šalnelės nebijosiu

Per naktį išsprogsiu.

Kelkis, kelkis jaunas broli,

Nusiprausk burnelę.

Atsikėlęs nusiprauskie

Ir apsirėdykie.

Eidams tėvui motinėlei,

Sudiev pasakyki.

Suragino mani jauna,

Joti in vainele.

Palaistykite vynu kelia,

Kad jis nedulkėtų.

Suraminkit man' širdelę,

Kad ji neskaudėtų.

Kiek belaistė vynu kelia,

Dar labiau dulkėjo.

Suraminta man' širdelė

Dar labiau skaudėjo.

O JAU MANO MIELAS

O jau mano mielas, ankstų rytą kėlė,
Ne dėl žalio vyno, dėl žalio žolyno.

O jau mano mielas, sau burnelę prausė,
Ne dėl žalio vyno....

O jau mano mielas, marškinėlius vilkos,
O jau mano mielas, sermegėlę segės,
O jau mano mielas, kepurėlę dėjos,
O jau mano mielas, ant žirgelio sėdos,
O jau mano mielas, pas mergele jojo.

OI LUNKELE, LUNKELA

Oi lunkela lunkela, (2 k.)

Oi lunkela, žalioji pievela. (2 k.)

Oi, mas pjausim šienelī,

Oi, mas pjausim, broļalāi, šienelī.

Oi, mas josim Rygužēn,

Oi, mas josim, broļalāi, Rygužēn.

Slaunus miestas Rygužē,

Dar slaunesnis, broļalāi, Liškiava.

Stovi vaiskas kaip mūras,

Stovi vaiskas, broļalāi, kaip mūras.

Zvimb' kulipkas kaip bitēs,

Zvimb' kulipkas, broļalāi, kaip bitēs.

Krenta vaiskas kaip mūras,

Krenta vaiskas, broļalāi, kaip mūras.

Teka kraujas kaip vanduo,

Teka kraujas, broļalāi, kaip vanduo.

Laka šunes kaip levai,

Laka šunes, broļalāi, kaip levai.

O TAI TAU, PEPSIKĖLE

Per kiemelį jojau
Nuo kumelės dribt.
O kad ją perkūnas!
Negaliu užlipt.

*O tai tau pepsikėle
Smuiko stygos subraškėjo,
Smuiko stygos subraškėj -
Gyvenki moterie buldinkšt.*

Ten aš pragulėjau
Visą savaitėlę
Niekas manęs nematė.

Mindžiojo kojeles,
Mindžiojo rankeles
Mindžioj skaisių veidelį.

Oi gaila gaila,
Gaila man savęs.
Kodėl, mergužėle,
Nelankai manęs.

PER KLAUSUČIŲ ULYTĖLĘ

Per Klausučių ulytėlę,
Čiūd riūd raliaia,
Bridau gilų purvynėlių,
Vai kukū, vai liūlia.

Kad ir gilus purvynėlis,
Čiūd riūd....
Bile graži mergužėlė,
Vai kukū.....

Mergužėle, eik už manęs...
Užlaikysiu gražiai tave...

Neisi pėsčia į miestelį...
Nevarginsi sau kojelių...

Kinkys juodbėrį ant šonų...
Kalmaškėlė ant risorų...

Po stiklo langu sėdėsi...
Kur kitos eina, žiūrėsi...

Kitos eina nusiplūkę...
Sudulkėję ir surūgę...

Visas tavo bus darbelis...
Laistyt ant langų kvietkelius...

ŠIŲ NAKTELĮ

Šių naktelį per naktelį
Nemigau nemigau,
Su broleliu obelėle
Sodinau sodinau.

Prigyk prigyk, obelėle,
Valyvai valyvai,
Nokink savo obuolėlius
Raudonai raudonai.

Aš priskinsiu obuolėlių
Raudonų raudonų.
Ir nunešiu bernužėliui
Dovanų dovanų.

Mergužėle lelijėle,
Kur buvai, kur buvai,
Kad šių naktį jaunimėly
Nebuvai nebuvai.

Šių naktelį per naktelį
Nemigau nemigau,
Su broleliu obelėle
Sodinau sodinau.

TRIS DIENAS, TRIS NAKTIS

Tris dienas, tris naktis,
Keleliu ėjau,
Ketvirtą naktele,
Girioj nakvojau.

*Oi ly lia oi ly lia
Oi ly lia lia*

Ketvirtą naktele
Girioj nakvojau
Išgirdau girdėjau,
Girioj balselį,
Mįslinau, dūmojau:
Motulė šaukia.

Nei šaukia, nei laukia,
Manęs motulė.
Tik gailiai kukuoja,
Girioj gegulė.

Iš raibų plunksnelių,
Tai gegutėlė,
Iš meilių žodelių,
Tai motinėle.

VARGELIS

Mes vargstam vargelį, ir galo nėra,
Tada tik laimingi, kada už stalo.
Išgerk, išgerk, tėvuli mano,
Tai gražiai dainuoja sūneliai tavo.

Mes vargstam ...
Išgerk, išgerk, motule mano,
Tai gražiai dainuoja dukrelės tavo.

Mes vargstam ...
Išgerk, išgerk, broleli mano,
Jau stainioje žvengia žirgeliai tavo.

Mes vargstam ...
Išgerk, išgerk, sesule mano,
Tai gražiai žaliuoja rūtelės tavo

VILNIAUS MIESTE ŽALI BROMAI

Vilniaus mieste žali bromai, (2 k.)
Ten žirgus balnojo. (2x2 k.)

Pabalnojo ir išjojo,
Ant kalno sustojo.

Ir pastatė armotėlę,
O paskui iššovė.

Ir nušovė lenkų vada,
Lenkų komandierių.

Lenkai krito kaip lapeliai,
Lietuviai - kaip mūrai.

Lenkai krito ir dejavo,
Lietuviai dainavo.

Lenkams buvo didi kova,
Lietuviams - zabova.

Vilnius mūsų nuo senovės,
Žinokit, „panovie“!

TAUTINĖS DAINOS

KUR BĖGA ŠEŠUPĖ

Kur bėga Šešupė, kur Nemunas teka,
Ten mūsų tėvynė, graži Lietuva;
Čia broliai artojai lietuviškai šneka,
Čia skamba po kaimus Birutės daina.
Bėkit, bėkit, mūsų upės, į marias giliausias!
Ir skambėkit, mūsų dainos, po šalis plačiausias!

Kur rausta žemčiūgai, kur rūtos žaliuoja
Ir mūsų sesučių dabina kasas,
Kur sode raiboji gegutė kukuoja,
Ten mūsų sodybas keleivis atras.
Kur žemčiūgai, žalios rūtos, kur raiba gegutė,
Ten tėvynė, ten sodybos, ten sena močiutė.

Ar giedros išaušta pavasario dienos,
Ar krinta po dalgiu žvangučiai lankos,
Ar dreba nuo šalčio apleistos rugienos,-
Mums savo tėvynė graži visados.
Ar pavasaris išaušta, ar kaitri rugpjūtė,
Tu gražiausia, maloniausia, Lietuva - matute!

Ar šviečia mums saulė, ar orai aptemę,
Tu mūsų brangiausia prabočių šalis!
Čia prakaitu mūsų aplaistyta žemė,
Čia tiek atminimų atranda širdis!
Ar laiminga, ar varguose, visados tu miela,
Atminimais taip turtinga ir brangi kaip siela!

Čia Vytautas didis garsiai viešpatavo,
Ties Žalgiriu priešus nuveikęs piktus;
Čia bočiai už laisvę tiek amžių kariavo;
Čia mūsų tėvynė ir buvo, ir bus.
Čia, kur Vytautas Didysis mus ir Vilnių gynė,
Bus per amžius, kaip ir buvus, Lietuva - tėvynė!

Apsaugok, Aukščiausias, tą mylimą šalį,
Kur mūsų sodybos, kur bočių kapai!
Juk tėviška Tavo malonė daug gali!
Mes Tavo per amžius suvargę vaikai.
Neapleisk, Aukščiausias, mūsų ir brangios tėvynės,
Maloningas ir galingas per visas gadynes!

MILŽINŲ KAPAI

Kur lygūs laukai, snaudžia tamsūs miškai,
Lietuviai barzdočiai dūmoja;
Galanda kirvius, kalavijus aštrius,
Ir juodbėrį žirgą balnoja. (2x2 k.)

Nuo Prūsų šalies, kaip sparnai debesies,
Padangėmis raitosi dūmai:
Tai gaisrų ugnis, šviečia diena naktis:
Liepsnoja ir girios ir rūmai.

Tarp tyrų plačių ne staugimas žvėrių;
Oi nel! Tai našlaitės lietuvės:
Ar verkia sūnaus, ar bernužio brangaus,
Kurs jų nebeginsias pražuves.

Kryžiuočių seniai suvadinti svečiai
Į vaišes per Lietuvą traukia:
Ištroškę garbės, kai aušra patekės
Išvys, ko visi nebelaukia.

Lietuvių pulkai, kaip nusako žvalgai,
Ties Kaunu per Nemuną plaukia;
Po kaimus šauklys (jo po putų arklys)
Į kovą lietuvninkus šaukia.

Klaidu tarp miškų! Vien tik ugnys gaisrų
Per Lietuvą kelią berodo.
Užtemęs dangus mėto tankius žaibus
Jau klaidžiot svečiams nusibodo.

Dabar ten baisu ir nakčia nedrašu!
Net vyrai aplenkti mėgina:
Esą tai senų kapai milžinų,
Ir kartais net pasivaidina.

OI NEVERK, MOTUŠĖLE

Oi neverk, motušėle, kad jaunas sūnus
Eis ginti brangiosios Tėvynės!
Kad pavirtęs kaip ažuolas girių puikus,
Lauks teismo dienos paskutinės.

Taip nelaužyk sau rankų, kaip beržo šakas
Kad laužo užrūstintas vėjas.
Tau dar liko sūnų, kas Tėvynę praras,
Antros neb'išmels apgailėjęs.

Ten, už upių plačių, žiba mūsų pulkai.
Jie mylimą Lietuvą gina.
Kam nusviro galva, tam dangaus angelai,
Vainiką iš deimantų pina.

Daugel krito sūnų kaip tų lapų rudens:
Baltveidės oi verks, nes mylėjo!
Bet nei bus, nei tekės Nemune tiek vandens,
Kiek priešų ten kraujo tekėjo.

Vedė Vytautas ten didžiaviryų pulkus
Ir priešų sulaužė puikybę,
Už devynias marias, už tamsiuosius
miškus
Išvarė kryžiuočių galybę.

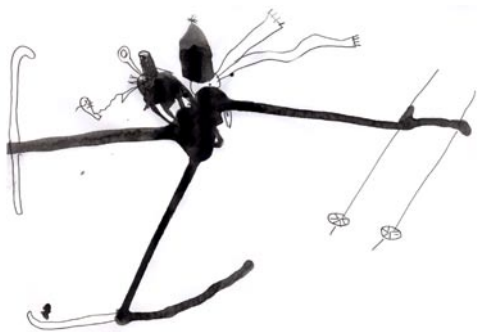
Saulė leidos raudona ant Vilniaus kapų,
Kai duobę kareiviai ten kasė,
Ir suguldė daug brolių greta milžinų,
O Viešpats jų priglaudė dvasią.

Oi neverk, motušėle, kad jaunas sūnus
Eis ginti brangiosios Tėvynės!
Kad pavirtęs kaip ažuolas girių puikus,
Lauks teismo dienos paskutinės.

KALENDORINĒS DAINOS

KALÈDÜ

KALĖDŲ RYTŲ SAULĖ PRAŽYDO

Kalėdų rytų saulė pražydo,
Vai lėliu lėliu, kalėda.

Sekminių rytą ažerai šalo,
Kas tokis mundras, pažeriais jojo,
Pažeriais jojo, ledų kapojo,
Ledų kapojo, aketes kirto,
Aketes kirto, žirgelius girdė,
Žirgelius girdė, mergeles virkdė.
Atbėga elnias devyniaragis,
Dešimtam rage nauja svetlyčia.
Tojoj svetlyčioj, tojoj naujojoj
Muzika grajna, jaunimas šoka.

TAI GENELIO GENUMAI

Tai genelio genumai, tai jo raibo raibumai,
Genumai jo, raibumai jo. (2 k.)
Vienu šaku šokinė', kitu šaku lipinė',
Genumai jo, raibumai jo.
Ir pakrypo šakelė, ir nupuolė genelis,
Genumai jo, raibumai jo.
Ir nukrito genelis, ir pabiro plunksnelės,
Genumai jo, raibumai jo.
Ir atlėkė gegulė, ir parinko plunksneles,
Genumai jo, raibumai jo.
-Tu geneli, tu mano, raiba plunksna tai tavo,
Genumai jo, raibumai jo.
Tai mandrumas bemelio, tai puikumas jaunojo,
Mandrumas jo, puikumas jo.
Vienu žirgu jojo, kitu mandravojo,
Mandrumas jo, puikumas jo.
Ir suklupo žirgelis, ir nupuolė kepurė,
Mandrumas jo, puikumas jo.
Ir nupuolė kepurė, ir nukrito rūtelė,
Mandrumas jo, puikumas jo.
It atėjo mergelė, ir paėmė rūtelį,
Mandrumas jos, puikumas jos.
- Vai berneli, tu mano, žalia rūta tai tavo,
Mandrumas jo, puikumas jo.

KAM TAVO VILKELI...

Kam tavo, vilkeli, akelės plačios, kalėda.
Pas karalių buvau, žvaigždeles čitajau, kalėda.
Kam tavo, vilkeli, auselės stačios, kalėda.
Pas karalių buvau, vis karaliaus klausiau, kalėda.
Kam tavo, vilkeli, liežuvėlis ilgas, kalėda.
Pas karalių buvau, torielkėlas šluosčiau, kalėda.
Kam tavo, vilkeli, uodegėlė ilga, kalėda.
Pas karalių buvau, padlagėlį šlaviau, kalėda.
Kam tavo, vilkeli, kojelės greitos, kalėda.
Pas karalių buvau, karaliui slūžijau, kalėda.

KVOLIOJOSI ŠILO MEŠKA

Kvolijosi šilo meška,
Ū ta ta ta, ū ta ta ta.
Aš įkopsiu aukštan drevėn,
Be lyselių, be šakelių,
Be tų trečių kopinėlių.
Nesikvolyk, šilo meška,
Neįkopsi aukštan drevėn,
Be lyselių, be šakelių,
Be tų trečių kopinėlių.

Kvolijosi mergužėla,
Aš išausiu plonas drobes,
Be nytelių, be skytelių,
Be šios tračios šaudyklėlės.
Nesikvolyk, mergužėla,
Neišausi plonas drobes,
Be nytelių, be skytelių,
Be šios tračios šaudyklėlės.

AŠ ATSIKĖLIAU ANKSTŲ RYTELĮ

*Aš atsikėliau ankstų rytelį,
Čiūči liūli, ankstų rytelį.*

Ir susimaliau du saiku rugių.
Čiūči liūli, du saiku rugių.

Du saiku rugių, o trečių grikių.
O trečių grikių dėl sa' jaunikio.
Ir pasidairiau pro aukštu langu.
Ažna skrenda juodas kudlotas,
Juodas kudlotas ir pabalnotas,
Ir pabalnotas, galva kaip puodas,
Galva kaip puodas, kojs kaip kačergos,
Kojos kaip kačergos, pilvs kaip nekočia,
Pilvs kaip nekočia, uodega kaip šluota.

LELIUMOJ, OI ANT AUKŠTO KALNO...

Leliumoj, oi ant aukšto kalno, leliumoj,
Balti palociai, leliumoj,
Leliumoj, tose palociuose, leliumoj,
Bernelis sėdėjo, leliumoj,
Leliumoj, bernelis sėdėjo, leliumoj,
Kamošėlius siuvo, leliumoj,
Leliumoj, kamošėlius siuvo, leliumoj,
Ir mergelei siuntė, leliumoj.
Leliumoj, imsi neimsi, leliumoj,
Nor panešiosi, leliumoj.
Leliumoj, oi ant aukšto kalno, leliumoj,
Balti palociai, leliumoj.
Leliumoj, tose palociuose, leliumoj,
Mergelė sėdėjo, leliumoj,
Leliumoj, mergelė sėdėjo, leliumoj,
Margas juostas audė, leliumoj.
Leliumoj, margas juostas audė, leliumoj,
Ir berneliui siuntė, leliumoj.
Leliumoj, imsi neimsi, leliumoj,
Nor paryšėsi, leliumoj.

OI ANT KALNO BAČKELĖ, KALĖDA..

Oi ant kalno bačkelė, kalėda,
O po kalnu alų varė, kalėda,
O po kalnu alų varė, kalėda.

Sėdi vyrai užu stalo, kalėda,
O moterys ant zaslano, kalėda,
O mergelės ant krėslalio, kalėda,
O berneliai priešais pečių, kalėda.

Valgo vyrai baltų duonų, kalėda,
O moterys pyragėlių, kalėda,
O mergelės baronkėlas, kalėda,
O berneliai pelų koši, kalėda.

Geria vyrai ariekėlių, kalėda,
O moterys alužėlių, kalėda,
O mergelės vynužėlių, kalėda,
O berneliai kartu pienu, kalėda.

SODAI SODAI LELIUMOJ

Sodai, sodai, leliumoj,
Sodeliai žalieji, leliumoj.
Jau jūs nesprogsit, leliumoj,
Jau jūs nežaliuosit, leliumoj.
Užeis žiema, leliumoj,
Gili, gili žiema, leliumoj.
Kiški širmi, leliumoj,
Tavo trumpos kojos, leliumoj.
Neišbrisi, leliumoj,
Neiššokinėsi, leliumoj.
Nušaus tave, leliumoj,
Jaunas strielčiukėlis, leliumoj.
Nudirs tavo, leliumoj,
Šiltus kailinaičius, leliumoj.

VĒLINIŪ

AI PUDYME, PUDYME

Ai, pūdyme, pūdyme,
Pūdyme žaliukėli,
Tame pūdymėly,
Tame žaliukėly
Aug žalias ažuolėlis.

Ai, ažuole, ažuole,
Ažuole šimtšakėli,
Po tuo ažuolėliu,
Po tuo šimtšakėliu,
Gul mudviejų tėvelis.

Ai, mudu, du broleliu,
Abudu siratėliu,
Eisiva mudu,
Mudu abudu
Tėvelio atlankyti.

Prieš kalnelį lipdami,
Ant kapelio puldami:
-Tėvužėli mano,
Širdužėli mano,
Priimk mus prie šalelės.

- Ai, judu, du sūneliu,
Abudu siratėliu
Ką judu gersit,
O ką valgysit,
Kad pas mane būsite?

- Ai, tėveli, tėveli,
Tėveli širdužėli,
Nors nuo ažuolėlio
Raseļ braukysiv,
Bil su tavim drauge.

Ai pūdyme, pūdyme,
Pūdyme žaliukėli
Tame pūdymėly,
Tame žaliukėly
Aug žalioji liepelė.

Ai, liepele, liepele,
Liepele šimtsakėli,
Po tuo ažuolėliu,
Po tuo šimtsakėliu,
Gul mudviejų močiutė.

Ai, mudvi, dvi seseli,
Abidvi siratėli,
Eisiva mudvi,
Mudvi abidvi
Močiutės atlankyti.

Prieš kalnelį lipdamos,
Ant kapelio puldamos:
-Motinėle mano,
Širdužėle mano,
Priimk mus prie šalelės.

- Ai, judvi, dvi dukreliu,
Abidvi siratėli
Ką judvi gersit,
O ką valgysit,
Kad pas mane būsite?

- Ai, močiute, močiute,
Močiute širdužėle,
Nors nuo liepužėlės
Žalius brazdužėlius,
Bil su tavim drauge.

EINA NAŠLAITĒLĒ KELIU VERKDAMA

Stovi stovi žalia liepa šalia vieškelēlio
Oi liepa liepa, liepela žalioji
Ar nebūtai žalia liepa man uż motinēļ
Neturiu kojelių nei baltų rankelių
Aš neturiu žalia liepa nei meilių žodelių
Šaknys – kojelēs, šakelēs – rankelēs,
Ant šakelių smulkūs lapai – tai meilūs žodeliai.

Eina našlaitēlis kelaliu verkdamas
Stovi stovi jovarēlis šalia vieškelēlio
Oi jovar jovar, jovare žaliasai
Ar nebūtai jovarēli man uż tėvužēļ
Neturiu kojelių, nei baltų rankelių
Aš neturiu jovarēlis nei meilių žodelių
Šaknys kojelēs, šakelēs rankelēs
Ant šakelių smulkūs lapai – tai meilūs žodeliai.

ĒJAU PER LAUKA

Ējau per lauka, žali rugučiai,
Ējau per antra, žalia giružė.
Čiulba girios paukšteliai
Ramin' mano širdelę.
Čiulbat, nečiulbat girios paukšteliai
Nenuraminsit mano širdelės
Aš neturiu tėvelio
Aš neturiu širdelės.
Ei, toli toli mano tėvelis
Ei, toli toli mano senasis
Ant aukštojo kalnelio
Po sieraja žemele.
Devynias naktis miego nemigau
Devynias liktis lig sužibinau
Tėvelio belaukdama
Širdelės belaukdama.
Ējau per lauka, žali rugučiai
.....
Aš neturiu močiutės, brolelio, seselės, sūnelio...

OI, TOLI TOLI

Oi, toli toli,
Toli tolumēlēj,
[Toli mano giminēla
Už debesēliu. (2 k.)

Siuščiau paslaj
Ir mielų tarnelį
[Kad pribūtų tevutėlis
Ši vakarėli..

Nēr man paslallo,
Nei miela tarnelia,
[Nepribuva tevutėlis
Ši vakarėli.

Oi, toli toli,
Toli tolumēlēj,
[Toli mano giminēla
Už debesēliu..

Siuščiau paslaj
Ir mielų tarnelį
[Kad pribūtų motinėla
Ši vakarėli.

Nēr man paslallo,
Nei miela tarnelia,
[Nepribuva motinėla
Ši vakarėli.

Oi, toli toli,
Toli tolumēlēj,
[Toli mano giminēla
Už debesēliu.

Siņščiau paslali
Ir mielū tarneli
[Kad pribūtu brolužēlis
Ši vakarēli.

Nēr man paslallo,
Nei miela tarnelia,
[Nepribuva brolužēlis
Ši vakarēli.

Oi, toli toli,
Toli tolumēlēj,
[Toli mano giminēla
Už debesēliu.

Siņščiau paslali
Ir mielū tarneli
[Kad pribūtu sesutēlē
Ši vakarēli.

Nēr man paslallo,
Nei miela tarnelia,
[Nepribuva sesutēlē
Ši vakarēli.

OI DIEVE DIEVULIAU, KAI MA LIŪDNA

Neturiu močiuts, kai ma trūdna!
Eičiau į kalnelį kuo aukščiausia,
Šaukčiau motinėle kuo labiausia.
Visas kalnelis sudrebėjo -
Mano motinėle negirdėjo.
Oi dieve Dievuliau, kai ma liūdna,
Neturu tėvelio, kai ma trūdna.
Eičiau į sodelį kuo didžiausia,
Šaukčiau tėtėlį kuo labiausia.
Visos obelėlės sudrebėjo -
Mano ėvutėlis negirdėjo.
Oi Dieve Dievuliau, kai ma liūdna,
Netuiu brolelio, kai ma trūdna.
Eičiau į stainele kuo aukščiausia,
Šaukčiau brolužėlį kuo labiausia.
Visi žirgeliai žvengt pradėjo -
Mano brolužėlis negirdėjo.
Oi Dieve Dievuliau, kai ma liūdna,
Neturiu seslės, kai ma trūdna.
Eičiau į darželį kuo puikiausia,
Šaukčiau seserėle kuo labiausia.
Visos rūtelės linkt pradėjo -
Mano seserėle negirdėjo.

NETURIU AŠ NAMELIŲ

O ja o ja ja nei tikruju tēvliu

Guli mano tēvelis un aukštojo kalnālio
Un aukštojo kalnālio po geltonu smēlāliu
Paprāšysiu Dievulī, kad pakeltu vējulī
Kad smēlāļi nuneštu maž tēveliai paskeltu
Kad ateitu motulē, man rodelī išduotu
Kad ateitu sesulē, šalgūnēļi surastu
Nuo Dievulio man duota po miestāļi vaikščioti
Po miestāļi vaikščioti, šalgūnēļi nešioti.

RASU

APĖJO SAULIUTĖ APLINKUI ZARIŲ

A variantas

Apėjo sauliutė aplinkui zarių,
Apskriejo sakalas aplinkui sadų,
Paklausė gegutį, pro kur skrist sodan.
Pakelkie sparnelius - inskrisi sodan.
Apėjo sauliutė aplinkui zarių,
Apjojo bernelis aplinkui dvarų,
Paklausė mergelį pro kur jot dvaran.
Atkelkie vartelius, injosi dvaran.

B variantas

Apėja saulutė aplinkui zarių	(2 k.)
Apjoja bernelis aplinkui dvarų	(2 k.)
Ka ieška bernelis, jaunos panelės	(2 k.)
Čia nėra daržely jaunų panelių	(2 k.)
Tik žydi daržely žalios rūtelės	(2 k.)
Pririški, berneli, sava žirgelį	(2 k.)
Kad nemindyt žirgelis žalių rūtelių	(2 k.)
Bars mani tėvelis, tikra motutė	(2 k.)

BĖG UPELA LINGUODAMA

Bėg' upela linguodama,
Neš' vainiką vingurdama,
Oi-lia, Oi-lia, Oi-lia-lylia, lia lia
Neš' vainiką vingurdama.
Ir nuneše nulingavo
Į motulės marga dvara..
Ir išėjo mergužėla
ir priėmė vainikelį..
Ir priėmė vainikelį,
Suvyniojo in kuskielį..
In kuskielį suvyniojo,
In skrynielį pakavojo...
Pirmus metus nepeliejo,
Kol skrinielin ji žiūriejo ...
O ant šešto supeliejo,
Nes skrinielin nežiūriejo...
Oi vainike vainikėli,
kal pas manį supeliejai?
Aš pas tavį supeliejau,
Nes su našliu prasidiejai...
Našlio lovos išgulėtos,
Meilūs žodžiai iškalbėti...

EINA SAULELĖ APLINKUI DANGŲ

Eina saulelė aplinkui dangų
Oi, kupole, kupolėle,
Aplinkui dangų Mėnulio kelti
Oi...
Kelkis, Mėnuli, kelkis šviesusis
Jau aš šviesi seniai keliausi
Ir nušviečiau jau visą svieta
Sena, jauna, maža ir didi
Eina martelė per didį dvarą
Per didį dvara šešuro kelti
- Kelkis, šešure, kelkis, tėveli
Jau aš jauna, seniai kėliausi
Galvijėlius jau ir privariau
Baltasias skomas jau užutaisiau
Balta duonele jau ir padėjau
Alaus ir midaus indus pripildžiau
Oi, kupole kupolėle.

JAU AUŠT AUŠRUŽĖ, ŽADIN MAMUŽĖ

Kelkis, jauna mergyt.
Dar natsikėlus klausiau mamužės,
Kur dėjai vainikyt?
O aš idaviau vainikytį tavo
Kieme jaunam bernyč.
Ei, bernyt, bernyt, bernyti mano,
Kur dėjai vainikyt?
O aš ĩmečiau vainikytį tavo
Į srovingą upuž.
Vainikytis plaukia gulbikės šaukia
Tai man gražu klausyt.
Įsižiūrėki, mano mergyte,
Kaip dreba bėrs žirgyts.
Taip tu drebėsi, margyte mano,
Kad mano valioj bus.
I penkis metus tave nabausiu
Pakolei atsidžiaugs.
Ar taip kalbėjai, šelmi bernyti,
Kol mane perkalbėj,
Neketinai bausti, ketinai pajausti,
Ant rankužių nešiot.

KUPOLE ROŽE

Kupole rože, kupolėjyte (2 k.)

Kupole rože, kupolyte (2 k.)

Kupole rože, o kur buvai, Jonai?

Kupole rože, kupolyte.

Kupole rože, rugelių lauke.

Kupole rože, kupolyte.

Kupole rože, o ką veikei, Jonai?

Kupole rože, kupolyte.

Kupole rože, rugelius lankiau.

Kupole rože, kupolyte.

OI TA TA, KUPALIA GRAŽI

Oi ta ta, kupolia graži,

Dai kur tu buvai, oi ta ta?

Oi ta ta, laukely buvau

Rugių daboti, oi ta ta.

Oi ta ta, dai ko rugeliai

Už vis gražesni, oi ta ta?

Oi ta ta, Jono rugeliai

Už vis gražesni, oi ta ta.

Oi ta ta, galima ženyti

Dai Jonukėliui, oi ta ta.

Oi ta ta, galima padaryt

Saldaus alučio, oi ta ta,.

Oi ta ta, galima priprašyt

Mielų svetelių, oi ta ta.

ŠALYJ KELIO JOVARAS STOVĖJO

Šalyj kelio jovaras stovėjo,
Slaunasai žolyne, rugeli.
Iš pašaknų skambantys kankleliai,
Slaunasai...
Per vidurį dūzgiančios bitelės, ...
Viršūnėlėj sakalo vaikeliai, ...
Ir atėjo brolelių pulkelis,
Prašau sustot, jaunieji broleliai,
Paklauskite skambančių kanklelių,
Paklauskite dūzgiančių bitelių,
Pažiūrėkit sakalo vaikelių,
Dėl tėvelio skambanys kankleliai,
Dėl motulės dūzgiančios bitelės, ...
Dėl brolelio sakalo vaikeliai,
Slaunasai žolyne, rugeli.

GITARŲ VAKARO DAINOS

AK, TIE METŲ LAIKAI

Ak, tie metų laikai, kaip gerai,
Kad jie mus malonumais gaivina.
Pražysta pavasarį rožių kerai,
O ruduo dovanoja mums vyno.
Dienos trumpyn, tu nerimsti širdie,
Nors ir kaip man būtų to gaila.
Kol pavasaris, vynui sudie,
Kai ruduo, sudie, mano meile.

Aš norėčiau tuo pat metu
Turėti ir meilės, ir vyno,
Bet meilė ir vynas kartu
Man rimtai sveikata gadina.
Tad paisyt reikės išminties,
Nors ir kaip man būtų to gaila.
Kol pavasaris, vynui sudie,
Kai ruduo, sudie, mano meile.

Gegužio svaigiam kvaituly
Sutikau aš gražuolę Rozetę.
Aš maniau, ji man bus meili,
O jinai pasirodė koketė.
Pagaliau ją mečiau, nė girdėt
Apie ją nebenoriu, negaila.
Kol pavasaris, vynui sudie,
Kai ruduo, sudie, mano meile.

Aš vėlei žiemą tariau,
Kas, brangioji, sakyk, mus sieja?
Eik tu savo keliais, bus geriau,
Bet pavasarį vėl ji atėjo.
Supratau, nėra ko bijot,
Nors praėjusių metų ir gaila.
Kol pavasaris, vynui sudie,
Kai ruduo, sudie, mano meile.

Tik supainiojo malonumus
Ta, kuria aš dabar žaviuosi.
Supratau, meilė džiugins dar mus,
Dar vyno išgerti rengiuosi.
Apžavėjo, ar ką, mane,
Nes kartoju pats sau aš tyliai:
Kol pavasaris, meilė vyne,
Kai ruduo, laimingas, nes myliu.

ALYVOS

Pražydo, pražydo, pražydo
Prie kelio begėdės alyvos,
Nuraudo, nuraudo, nuraudo,
Virpėdamos ilgisi draugo.

Vaikšto vaikšto, po viena, po du,
Ieško ieško laimingų žiedų.
Nemyli - myli buria ratu,
Laukia laukia meilės kartu.

Vėlyvos, vėlyvos, vėlyvos
Pavasari tavo alyvos,
Nespėjo žydėti, nespėjo,
Ruduo pirma laiko atėjo.

Pradingo, pradingo, pradingo
Pavasario krūmas spalvingas.
Kas žino, kas žino, kas žino,
Kur mūsų svajonių alyvos.

AŠ TAIP MYLIU

Aš viską viską užmiršau,
Ir viską tau senai atleidau.
Sugrižk, sugrižk, vardu pašauk,
- Tu vėl gyvensi manyje.

O jeigu ne, o jeigu ne,
- Tai susitikime per klaidą,
Aš viską viską užmiršau,
Ir viską tau senai atleidau.

O aš taip myliu, aš taip myliu,
Prieš šitą jausmą meilė -
Lyg aidas tolimo griaustinio.

Įsiliepsnojęs ilgesys,
Širdies išdegino kraštelį.
Ir ašara lyg debesis,
Nuplovė nuoskaudos šešėlių.

O aš taip myliu, aš taip myliu,
Kad rodos ir tavy galiu,
Uždegt didžiulę jausmo ugnį,
Tik ta bedugnė, ta bedugnė

AUSTRALIJA

Vaikai, maži vaikučiai,
Smalsutės ir smalsučiai,
Smalsaukit ir keliaukite
Australijon visi.

Pilna visa Australija
Bananų, mandarinų,
Pilna visa Australija
Ledų iš apelsinų.

Galėsite miegoti,
Vartytis pataluos,
Galėsit ten klausytis
Pasakos ilgos.

Valio, valio Australijai...

AUTOSTRADA

Dažnokai važinėju iš sostinės į Kauną,
Nors Vilniuj bilietų kol kas be vargo gaunu,
Mieliau tranzuoju kelyje.
Puikiausią turim autostrada,
Mašinos rieda, švilpia, trata
Paveš, tiktai pakelti ranka rei-ei-ei-eikia

*Mergiotės išdykę ir geros
Šoko šoka šoks - joms grok.
Mes groti temokam gitarom
Ir tik lietuvišką tranz-rok.*

Ikarai priemiestiniai, traktoriai ir „krazai“,
Sustoja gelžbetonį vežantys „kamazai“,
Tik „žiguliai“ nestoja.
Pas vieną rodos daug bagažo,
O kitas, matot, šunį veža,
Paveš, tiktai pakelti ranka rei-ei-ei-eikia.

Mergiotės išdykę ir geros...

...Kai kelkraščiuos dulkės nusėda
Po juodo asfalto danga.
Ir pakelta ranka, nusilpusi ranka,
Metalo masei moja, moja !

Žiūriu atriada senas juodas mersedesas,
Vairuoja oldsmobilį mėlynakė šviesi,
Neprašoma sustoja.
Nėra šunų čia nei bagažo,
O už kelionę ji paprašo,
Kad ligi Petrašiūnų gročiau fleita...

Mergiotės išdykę ir geros...

BOKŠTAI

Aš nežinau, kodėl taip myliu,
Tavo romantiškas akis,
Apsirengimo keistą stilių,
Ir senamadiškas viltis.
Aš dovanojau tau alyvų,
Gėlių, kurių pats nekenčiu,
Pavėsyje Kaukazo slyvų,
Daugiau norėčiau paslapčių.

Nuo Vilniaus ir Kauno bokštų,
Kyla man noras pokštaut.
Numesiu savo akmenį toli,
Per Lietuvą Ameriką toli.

Taip sueiliuotos mūsų dienos,
Kaip celiuliozės fabrike.
Aš be tavęs jaučiuosi vienas,
Gražuole būtame laike.
Pasirinkau laimingą kelią,
Ir pasipuošęs sušukau:
Ateik, romantiška panele,
Aš noriu su tavim keliaut!

DRAUGYSTĖ

Tu ėjai visada pirma mūsų,
Ir vedei mus naktiniais keliais,
Ir prie laužo, kai vėtros riaumojo,
Dainavai tu dainas vakarais. (2x2)

Tu bridai su mumis per pelkynus,
Dalinaisi vargais ir džiaugsmiais,
Ir į kalno aukščiausio viršūnę,
Mus vedei nepramintai takais.

Palapinę - tą žygių trobelę -
Nuo ledinių tu vėjų dengei.
Paskutinę duonutės riekele,
Tu į lygias dalis dalinai.

Šildei mus, kai nebuvo ugneles,
Girdei mus, kai nebuvo vandens,
Ir atstojai mums minkštą pagalvę,
Kai gulėjom ant kieto akmens.

Tau pačiai, aišku, būna nelengva.

Pasitaiko gi visko kely...

Bet kai draugą nelaimė paliečia,

Jam padėt visad laiko randi.

Su tavim mums nebaisus pavojai,
Nebaisi net mirties valanda.

Nes draugystė draugų neišduoda -

Ji žingsniuoja visuomet greta.

Mes pasensim, pražilsim, sulinksim

Po gyvenimo žygių našta,

Bet draugais visuomet mes išliksim,

Nes draugystė mums tapo šventa!

ÈJO SENIS...

Tumba tumba tumba tumba

Èjo senis lauko arti
Pasièmes pypkią karčią.

Oi lylia, oi lylia
Dainuok linksmi.

Èjo boba tuo keleliu,
Rado pypkę ant kelmelio.

Ei tu, boba, nekvailioki,
Man pypkele atiduoki.

Mano pypké kukavinė,
O cibukas misinginis.

Suraizgyta, sumaizgyta -
Kur aš gausiu tokią kitą.

GĖLĖ IR VĖJAS

Gėlė pasakė vėjui, kad ji pražys rytoj,
O vėjui pasigirdo, kad ji pasakė “tuoj”, -
Tas pakuždėjo broliui, o brolis dar kitam,
Jauniausiam ir linksmiausi-
am, kvailam ir nerimtam.

Ir tas atvarė debesį ir ėmė pilti lietu,
Ir saulės krosnį išpūtė, kad ji karščiau spindėtų,
Ir visą kaimą sujaukė, ir dūko be galvos,
Ir trunkės klausinėdamas, kurios ji bus spalvos.

Ir nutarė nelaukusi pražyst gėlė gera,
Ir plyšo drėgno pumpuro žalia skara,-
Gėlė baltai pražydo, ir baltą gėlę tą
Lingavo vėjas šaukdamas: balta, balta, balta!

FELICIJA

Felicija – ji geriausia melžėja mūsų kolūkyje,
Felicija - ji šauniausia melžėja mūsų kolūkyje,
Felicija - ji darbo pirmūnė, pirma deputatė,
Felicija, Felicija.

Felicija, kai tavo paršelis nuėdė burokus man,
Felicija, kai jautis Bernardas man išvertė tvora,
Felicija, ilgai aš tylėjau nes tave mylėjau,
Felicija, Felicija.

Sapnuoju, kad stovi tu fermoje su baltu chalatu
žalmargių bury,
Brendi ligi kelio per mėšlą šypsaisi, kaip saule
chi, chi chi,
Plauki tarp bidonų, kaip gulbė per rūką balta tarsi
pieno puta,
O iš paskos atlinguoja visa brigada.

Felicija - gera metrikacija mūsų kolūkyje,
Felicija - puiki metrikacija mūsų kolūkyje,
Felicija - tu būk mano žmona ir būsi tu ponija,
Felicija, Felicija.

Felicija - nupirksiu tau suknią dryžuotą, raudoną,
Felicija - dovanosiu batoną ir pienui uzboną,
Felicija - turėsime vaikučių vienuolika, dvylika,
Felicija, Felicija.

Sapnuoju kad stovi...

GELTONŲ PLYTŲ KELIAS

Jei nori tu iš tikro pasiekt svajonę savo -
Geltonas kelias veda keliaut ir nugalėt.
Duok, mielas drauge, ranką - kar-
tu smagiau keliauti,
Kartu kliūtis įveiksim, kol kelias pasibaigs.

Geltonų plytų kelias kiekvienam nutiestas
Į svajonių miestą, kur smaragdai žėri.
Eiki juo, nesustoki, kelio galą priėjęs
Tu draugus pažinsi, kur smaragdai žėri.

Reikia proto Šiaudinei Kaliausei,
Geležiniam Medkirčiui - širdies,
Nori būt drąsus Bailusis Liūtas
Ir mergaitė ieško namų.

Reikia smėlio dėdei Pauliukui
Tetai Neringai ilgų kasų
O Banzajui likt jaunam per amžius
Nestokoti pokštų linksmų

Geltonų plytų kelias...

GERKIM MEDŽIAI

Ėjau mišku - tamsiu mišku,
Kol ant žemes suklupau, suklupau,
Pakėlęs galvą, sunkią galvą,
Medžiams sušukau,
Medžiai einam su manim išgert,
Pasigėrus - apsiverkt, apsiverkt,
Juk ir jūs suklupsit kada nors,
Taip kaip šiandien aš.

Bridau pieva, žalia pieva,
Ant žolės suklupau, suklupau,
Pakėlęs galvą, sunkią galvą,
Gėlėms sušukau,
Gėlės einam su manim išgert,
Pasigėrus - apsiverkt, apsiverkt,
Juk ir jūs suklupsit kada nors,
Taip kaip šiandien aš.

Parėjau namo, - atidariau duris,
Ant aslos nugriuvau, nugriuvau
Pakėlęs galvą, sunkią galvą,
Žmonėms sušukau,
Žmonės einam su manim išgert,
Pasigėrus - apsiverkt, apsiverkt,
Tik padėkit, padėkit atsikelt
šiandien man.

IŠEINU

Išeinu, palieku tave, nepyk,
Išeinu, palieku tave, atleisk.

Nes nežinojau, kad tu nežinai, kas tai sniegas,
Nežinai, kas tai lietus.
Ir nežinojau, kad tu nežinai, kas tai pievos,
Nežinai, kas tai bičių medus.

Norėjau atnešti tau iš pievų, iš pievų
Laukinių bičių medaus.
Bet nežinojau...

Gal kada nors suprasi tu,
Ką norėjau tau pasakyt tada.
Gal kada nors suprasi tu,
Kad be pievų nebus medaus.

Ir gal tada vėl sugrįšiu aš,
Už lango vėl lis lietus,
Ir gal tada vėl bitės neš
Auksinį medų mums.

IŠGALVOTAS GYVENIMAS

Išgalvojau lietų, išgalvojau giedrą,
Išgalvojau jūrą ir kai ką daugiau,
Išgalvoti paukščiai retkarčiais pagieda
Išgalvotą giesmę, ir gyvent smagiau.

Išgalvosiu viską, ko esu netekęs,
Kelią, gražią viltį ir kai ką daugiau.
Man ilgai šypsosis išgalvotos akys,
Išgalvotos lūpos, ir gyvent smagiau.

O kai nebeliks tikėjimo nė lašo
Ir kančia į kūną tyliai įsibraus,
Išgalvosiu viltį, nors ir labai mažą,
Bet ir vėl gyventi bus, žinok, smagiau.

JŪREIVIO DAINA

Aš, toks vienišas jaunas jūreivis,
Mindau svetimo uosto gatves,
Ieškau knaipės, kur gaučiau išgerti,
Nes niekad nieks nemylėjo manęs. (2k)

Aš rūkau tiktai stiprią taboką,
Nesvarbu man, prie ko tai prives,
Mano laimė man sukelia juoka,
Nes niekad nieks nemylėjo manęs.

Štai tos durys, kur įpila vyno,
Kur dainuoja ir daužo taures.
Aš taip pat su visais jas daužysiu,
Nes niekad nieks nemylėjo manęs.

Įeinu, tas duris atidaręs
Ir nužvelgęs visas merginas,
Atsisėdu į kampa prie stalo,
Nes niekad nieks nemylėjo manęs.

Kai viena tų merginų prieina,
Pajuntu jos aistringas rankas.
Dar išipilu vyno į taureę,
Nes niekad nieks nemylėjo manęs.

Ji paklausia: “Ko ieškai čia, broli?
Negi tau taip negaila savęs?”
Atsakau jai, kad nieko nenoriu,
Nes niekad nieks nemylėjo manęs.

Ji pasiūlo išeit pasivaikščiot,
Aš žinau, kur tai mus nuves.
Sutinku, nors gal to ir nereikia,
Nes niekad nieks nemylėjo manęs.

Tai jau buvo gal tūkstantį kartų,
Ji man taria: “Aš noriu tavęs.”
Aš jai pinigų duodu iš anksto,
Nes niekad nieks nemylėjo manęs.

Atsibudęs pro viešbučio langą
Pamatau savo laivo bures.
Išeinu neištaręs nė žodžio,
Nes niekad nieks nemylėjo manęs.

Aš, toks vienišas jaunas jūreivis,
Mindau saulėtas Nidos gatves.
Nežinau, ar kada čia sugrįšiu,
Nes niekad nieks nemylėjo manęs.

KAIP GRAŽU MIŠKE

Man vasara miške patinka:
Ten daug visokių kirmėlių.
Ilgų gyvačių čia nestinga
Anei gražuolių siurbėlių.

Štai šerno viduriai išvirte,
Ten vartosi riebus žaltys
Ir klaidžioja tarytum girtas
Medžioklio sužeistas lokys.

*Kaip gražu miške, ho ho!
Vasaros laike, ho ho!
Paslaptinškai ilgu čia.*

Jei jam pakliūsi, drauge mielas,
Tave jis dailiai sudraskys
Ir pagiedos už tavo sielą
Lakštingala galvažudys.

KAIP MAN JAUNYSTĖS NEMINĖT

Kaip man jaunystės neminėt su bičiuliu senu?
Kaip neliūdėt, nesilgėt prabėgusių dienų?

*Už mūsų jaunas dieneles
Pakelkime taures!
Žvaliau! Išgerkime, brolau,
Už jaunas dieneles.*

Drauguži mielas, pilk drašiau ir vyno nešykštėk!
Jaunystė dingo, ir atgal nebesugrįš vistiek.
Kadaise mudu su tavim bėgiojom po šlaitus
Ir neverkšlenom, jeigu mus užklupdavo lietus.

Už mūsų ...

Mes nardėm upių bangose, kvatodami linksmi.
Bet jūra kriokianti, rūsti mus perskyrė ūmai.
Tiek metų pralėkė ir štai aš vėl tave matau,
Už mūsų meilę vėl geriu ir spaudžiu ranką tau.

Už mūsų ...

KARALIŲ LOPŠINĖ

Čiūčia liūlia, mik, vaikeli, šilko pataluos,
Čiūčia liūlia, karalių pasaką sapnuok,
Čiūčia liūlia, mik, vaikeli, merki akeles,
Čiūčia liūlia, sapne skaičiuoki žvaigždeles.

Kai tik vaikelis liūlia liūlia,
Kai tik užmiega jis ramiai,
Kai pataluos sūnelis guli
Mes galim šokt ir dūkt linksmai.

Kai tik vaikelis liūlia liūlia,
Kai tik užmiega jis ramiai,
Ar saulė šypsos, ar mėnulis,
Mes galim šokt ir dūkt linksmai.

KELIO DAINA

Nei tu raudojai, nei tu bareisi,
Nei mes sugrįšim, nei mes pareisim.
Kol turim kelią, į priekį einam,
Kol turim klausa, girdime dainą.

Prisidainavom, kaip kas mokėjom,
Prisitylėjom, kaip kam reikėjo.
O kelias bėga, o kelias dulka,
Ką susitiksime - laimę ar kulką?

Tolimas kelias, priešpriešais vėjas.
Einame žemę įsimylėję.
Nei tu raudoki, nei tu liūdėki,
Vietos užtenka galvai padėti.

KOKS VAKARAS ILGAS

Koks vakaras ilgas, kaip širdį man gelia.
Nuskink man jazminą, baltoji varnele.
Nuskink man jazminą balčiausių žiedų.
Sakyk man, kad žemėj tavęs nerandu.

Koks vakaras ilgas - tokio nemačiau.
Nuskink man, varnele, jazminą greičiau.
Nuskink man žiedelį iš pat pažemės.
Nuskink, savo lūpom lapus pažymėk.

Koks vakaras ilgas, baltoji varnele.
Nuskink man jazminą ne balta, tai žalia.
Nuskink man jazminą, neskinki, nereik.
Baltoji varnele, atskrisk ar ateik.

MAŽOS MAŠINĖLĖS

Mažos mašinėlės man labai patinka,
Aš norėčiau būti joms už šeimininką.
Įrengčiau seniausių mašinų garažą,
Sau pasidaryčiau mašinėlę mažą.

*Dzin - dzin, aš sustoju.
Lai skiriamas minia!
Dzin - dzin, vaikeliai,
Ateikit greičiau pas mane.*

Eime į garažą po masiną mažą
Rausvu stogeliu dovanot gali
Mašinėlė mažą rausvu stogeli
Su vairu, žibintais ir su varpeliu.

Dzin – dzin...

MĒLYNAS AUTOBUSIUKAS

Mėlynas autobusiukas
Vieną kartą atvažiuos,
Mėlynas autobusiukas
Bus iš vasaros žalios.

Mėlynas autobusiukas
Lekia žydinčiais kalnais,
Mėlynas autobusiukas
Lekia slėniais mėlynas.

Mėlynas autobusiukas
Lekia slėniais ir kalvom.
Mėlynas autobusiukas
Lekia lekia tolumon.

Mėlynas autobusiukas:
Sankryžoj - žalia šviesa.
Mėlynas autobusiukas -
Mūsų meilė ir tiesa.

Mėlynas autobusiukas -
Ach, kaip gera pavažiuot.
Mėlynas autobusiukas -
Bilietėlis be gražos

Mėlynas mėlynas mūsų pasaulio
Autobusiukas šviesus.
Mėlynas mėlynas mūsų pasaulio
Autobusiukas šviesus.

MĖNESIENOJ

Mėnesienoj tarp vandens gėlių,
Plaukiam dviese baltu laiveliu.
Įsirėžęs traukiu irklus,
Visas prakaitė išmirkęs. (2 k.)

Tau tai gal labai gražu atrodo,
O man viskas viskas nusibodo.
Nusibodo man kas naktį,
Mėnesienoj irklais plakti.

Atsistoju, nusišypsau gudriai
Ir metu tave į tamsią kudrą.
Vandenėlis burbuliuoja,
Viso gero, mylimoji.
Viso gero, viso gero, mylimoji.

NAKTELĖS ŽIEDAI

Gyvenime būna labai šviesios naktys,
Lig ryto siūbuoja naktelės žiedai.
Naktelės žiedai - dangaus pakraščiais
Skiauterių baltų pilna siūbavimo.

*Kada gi paliausi širdele manoji
Siūbuot, siūbuoti naktelės žiedais?
Siūbuoti naktelės žiedais,
Naktelės žiedais.*

Pjaučiau, pripjaučiau žiedų baltųjų
Kuomet pasiilgstu skaistaus šviesumo
Sviesiu, sviesiu su savo širdele,
Naktinių žiedų palei tavo kojas.

Kada gi paliausi.....

NEMUNO VINGIS

Mano gimtinė esi, mėlynas Nemuno vingi,
Tau aš dėkingas esu už savo skausmą ir viltį,
Baltijos jūra lengvai supa svajonių laivelį,
O tarp šilų, ežerų stovi malūnas prie kelio...

Mūsų dienos kaip šventė, kaip žydėjimas vyšnios,
Tad skubėkim gyventi, nes prabėgs nebegriš,
Tad skubėkime džiaugtis, vai prabėgs nebegriš jos,
Mūsų dienos kaip šventė, kaip žydėjimas vyšnios.

Čia aš gimiau ir jaučiau metų prasmingą likimą,
Čia su visais dainavau, koks
aš gražus ir laimingas,
Skamba oi skamba šilai nuo mūsų laimės ir juoko,
Jei kam ir liūdna labai, būtinai atvažiuokite čia...

PAMUOJUOKIME SAULELEI

Pamojuokime saulelei -
Te ji skuba į namus.
Skamba pasakų varpeliai,
Kviečia sapną į svečius.

Vaike mažas, mažutėli,
Greit užmerki akeles,
Tuoį žvaigždelės, žvaigždužėlės
Į sapnelį ves tave.

Ten keisti svajų žmogeliai
Gano miego aveles,
Skambalėliais tilindžiuoja,
Kviečia šokiui žvaigždeles.

Mėnesėlio šypsenėlė
Supas juoko laiveliu...
Mik užmiki, mažutėli,
Užsikloki sapneliu.

PAUKŠČIAI

Baltais pūkeliais krinta snaigės
Iš viesulingų debesų.
Išskrido paukščiai lig dausų.
Tyly, jų meilės giesmės baigės.

Lai krykštauja toli nuo mūs
Užmiršę darganas ir lietų.
Išskridę paukščiai į namus
Sugrįš pavasarį saulėta.

Kokia niūri rimtis aplinkui,
Kaip viskas tuščia ir nyku,
Kai negirdėti virš laukų
Sparnuotų mūsų giesmininkų.

Drauguži mielas, būk ramus.
Šaltos žiemos ranka gruoblėta
Išbaidė juos, bet į namus
Jie grįš pavasarį saulėta.

O mes, besparniai žemės paukščiai,
Juos pasitinkam akimis
Ir vėtrą vėl nujausdami
Grėsmingon šiaurėn žiūrim baukščiai.

Likimas piktas ir nuožmus
Dažnai lyg žaislą žmogų mėto.
Pavydžiu paukščiams - į namus
Jie grįš pavasarį saulėtą.

Jie lėks viršum kalnų ir klonių,
Jie lėks melsvais dangaus keliais
Ir vėl, kaip pernai, nusileis
Ant seno ažuolo galiūno.

Ir džiugins jaunus ir senus
Giesmė tiek sykių jau girdėta.
Išskridę paukščiai į namus
Sugrįš pavasarį saulėtą.

PURPURINIS VAKARAS

Purpurinis vakaras varva,
Lyg aplietas aviečių sultimis.
Ant akmens šianakt dėsime galvas,
Po žvaigždėm šianakt gulsimės.

Na tai kas, kad benamiai, bedaliai,
Na tai kas, kad šunų apskalyti.
Akyse šoka pušys žalios
Ir šalna dar žolės nepalietė.

O paskui bus kaip būti privalo:
Kažkam - žirgas, kažkam - tik kamanos.
Paskutinę taurę lig galo,
Iki dugno ir veidu į samanas.

RAGANAITĖS

Šoka basos raganaitės,
Trypia smagūs velniai,
O kaip surasti man tą
Vienintelę raganaitę čionai?
Ji puoton raganų ką tik atlėkė
Gal laukais, gal miškais,
Ir pradingo tamsoj giliausioje
- Nesuranda velniai.

*O saule, gaidžių giedoti dar nekviesk,
Ir savo spinduliais neliesk -
Taip maža užburtos nakties! (3x2)*

Aš pašauksiu raganaitę
Ne žodžiu, ne žodžiu,
Aš parvesiu ją puoton šėlstančion
Ne keliu, ne taku.
Ir vos rusenančią ugnį raganų
Pakūrensime žaibais,
Ir šoksim, šoksime, trypsim, trypsime,
Kol naktis nesibaigs.

Man mojuoja raganaitės šluotomis.
Šaukia "bravo" man velniai.
O mes vis šokame, trankiai šokame,
Dviese šokame smagiai.

REIKĖJO BERNIUKAMS

Maži jie išlakstė žaliąsias lankas,
Tarytum lėktuvai išskleidę rankas.
Svajojo, suėję būrin paslapčia
Ir aukštą žydrynę sapnavo nakčia. (2 k.)

Reikėjo berniukams padangių gilių
Ir aerodromo pilkųjų kelių,
Reikėjo berniukams beribio dangaus,
Lėktuvo šturvalo ir skrydžio svaigaus.

Seniai nebelaksto berniukai basi -
Vienoj eskadrilėj tarnauja visi.
Išaušo pavasario rytas šviesus,
Tėvynė juos pašaukė žygin visus.

Ir lenkias jų narsai žvaigždėti keliai...
Jie - šaunūs pilotai, tikri sakalai!
Tik laiškus, kai siunčia tėvams į namus,
Dar kartais iš popieriaus lanksto sparnus...

RIG DIG DAI, RIG DIG DO

Oi, mergelės merguzėlės
Ri dig dai ri dig do,
Gražios mūsų dainuzėlės
Ri dig dai ri dig do.
Kai per Lietuvą važiuojam,
Kai užtraukiam, uždainuojam,
Ri dig dai, ri dig dai, ri dig do.

*Ai ai ri dig dai,
O o ri dig do. (2 k.)*

Kepures visi mums kelia
Ri dig dai ri dig do,
Kai išgirsta šią dainele
Ri dig dai ri dig do.
Ja aplankom gimtą namą,
Ja beržai prie kelio šlama.
Ri dig dai, ri dig dai, ri dig do.

*Ai ai ri dig dai,
O o ri dig do. (2 k.)*

Jei dainele šią mokėsi
Ri dig dai ri dig do
Niekada tu neliūdėsi
Ri dig dai ri dig do
Ar tu eisi ar važiuosi,
Ją visur linksmai dainuosi.
Ri dig dai, ri dig dai, ri dig do.

RIEŠUTŲ ŽYDĖJIMAS

Su mažu vaikeliu kartą vaikštinėjau,
Riešutus pražydusius prie Neries regėjau, regėjau.
Riešute, riešute, kas tai per žiedelis,
Mažutėlis rausvas lazdyno spurgelis, spurgelis.

Šitokio rausvumo niekur nemačiau!
Lazdyn, lazdynėli, tu žydėk greičiau.
Pažiūrėk, vaikeli, kas jo per mažumas,
Kas jo per gražumas, kas jo per lėtumas...

Žydi žydi žydi, sukraus riešutėli,
Rudas riešutėlis, baltas branduolėlis, branduolėlis.
Riešute, riešute, tu žydėk lėčiau,
Šitokio rausvumo niekur nemačiau, nemačiau.

SAULĖ ŽEMĖS MOTINĖLĖ

Saulė, žemės motinėle
Mus globoja rūpestingai
Siūsdama po spindulėlių,
Ji visiems kas dieną linki:

Žolei - prasikalt pro lapą,
Žiedui - skleisti svaigų kvapą,
Medžiui - kelt žalias šakas,
Paukščiui – kalbinti lankas.

Dirvai - supt javus ant rankų,
Upei - atspindėti dangų,
Man - kiekvieną dieną augti
Ir kas rytą saulės laukti.

SVIRPLYS

Gyveno kartą pievoj vienišas svirplys,
Norėjo susirasti tokią, kaip ir jis.
Kad tarp žiedų susėdę vakare
Ilgai ilgai dainuotų dainą šią:

(Vaikiniai)

Tu man graži, kaip ta gėlė, pilna medaus.

(Merginos)

Tu man gražus kaip beržas, beržas po lietaus.

(Vaikiniai)

Prašyk, ko nori.

(Merginos)

Būki geras, padainuok daugiau!

(Vaikiniai)

Geriau aš tau nuskinsiu saulę nuo
dangaus, nuo dangaus!

Ir išskleidė tada sparnus svirplys,
Ir pažiūrėjo mylimajai į akis.
Pakilo jis aukštai virš debesų
Ir pasidarė vargšui jam labai baisu...

Gėdingai grįžo žemėn vienišas svirplys,
Ilgai ilgai ieškojo, bet nerado jis
Nei tos laukų gėlės, pilnos medaus,
Nei tos, kuriai žadėjo saulę nuo dangaus.

TRAKŲ PILIS

Pelėisiais ir kerpe apaugus aukštai
Trakų štai garbinga pilis!
Jos aukštus valdovus užmigdė kapai,
O ji tebestovi dar vis.
Bet amžiai bėga ir griūvančios sienos
Kas dieną nyksta, apleistos ir vienos!..

Kai vėjas pakyla ir drumsčias vanduo,
Ir ežeras veržias platyn,-
Banga gena bangą ir bokšto akmuo
Paplautas nuvirsta žemyn.
Taip griūva sienos, liūdnesnės kas dieną,
Graudindamos jautrią širdį ne vieną.

Pilis! Tu tiek amžių praleidai garsiai!
Ir tiek mums davei milžinų!
Tu Vytauto didžio galybę matei,
Kad jojo tarp savo pulkų!
Kur tavo galia, garsi palikimais?
Kur ta senovė, brangi atminimais?

Nutilusios sienos, apleistos visų,
Be sargo, ginklų, be žmogaus!
Kiek primenat jūs man brangiausių laikų
Ant vieškelio amžių plataus!
Laikai brangiausi! Ar mums dar sugrįšite?
Ar vien minėsime kaip savo jaunystę?

Kada tik keliu važiavau pro Trakus,
Man verkė iš skausmo širdis;
Gaili ašarėlė beplovė skruostus
Ir mėlynas temdė akis!
Ir veltui dvasią raminti norėjau,
Aplinkui vien tamsią naktį regėjau.

TU VĖJO PAKLAUSK

Klausei manęs, kiek kelių aš žinau,
Ar daugel kadais keliavau.
Klausei manęs, kiek žmonių sutikau,
Ar daugel draugų suradau.

*Tu vėjo paklausk,
Tau vėjas atsakys,
Tik jis, mano drauge, atsakys.*

Klausei, iš kur atkeliauja lietus
Debesimis dangumi.
Klausei, kiek kelio nueina žmogus,
Kol tampa tikru žmogumi.

Paukščiai sugrįžta linksmi į namus
Pavargę svečiajam krašte.
Kelią nuėjęs sugrįš ir žmogus,
Bet kas jį sutiks namuose?

UŽ GIRIŲ UŽ KALNŲ

Už girių, už kalnų, ant pilko lauko
Manęs seniai jau laukia namai.
Nei paukščių, nei gėlių ant pilko lauko,
Bet man vis tiek brangiausi namai.
Ar diena, ar nakčia ant pilko lauko,
Manęs seniai jau laukia namai.

Neliūdėki, jei būna sunku,
Išsipildo svajonės laiku,
Tik svarbu labai norėti,
Pasistengti ir tikėti.

Dar prieisim smaragdo vartus,
Dar sugrįšiu į savo namus,
Tik svarbu labai norėti,
Pasistengti ir tikėti.

UŽSIDĖK KUPRINĘ ANT PEČIŲ

Užsidėk kuprinę ant pečių,
Iškeliauki vieškeliu plačiu,
Apvažiuoki svieta,
Raski savo vieta
Ir laikyki vairą už ragų.

Jeigu moki minti pedalus,
Dviratis geriausias draugas bus,
Taršku baršku riedam
Dviračiais po svieta,
Kviečiam pakeliauti jus visus.

VIENGUNGIO DAINA

Aš negalvojau pasikart
Šiek tiek dar liko proto.
Nebuvo žodžių kam ištart,
Kurie visoms nuobodūs.

Aš nebijojau nusijuokt
Iš savo...senbernio vienatvės.
Galėjau kartą susituokt
Iš reikalo ir laukt senatvės.

*Visi porom porom porom porom
Porom ...aš be poros.
Visi tvorom tvorom tvorom tvorom,
Tvorom...aš už tvoros.*

Aš neturėjau pinigų
Ir nežinojau, ką papirkti.
Kad susirasčiau daug draugų
Palydinčių mane į mirtį.

Aš neturėjau kam sakyt,
Labanakt...Labas rytas, myliu
Beliko tik eiles rašyt
Ir su savim kalbėtis tyliai.

Visi porom...

ZOMBIAI

Nelauktai iškilo grėsmė,
Gandai aplink - ateina zombiai.
Naktim nemiegu ir griebia nervas,
Grasina zombiai skaudžiai kašt.

*Gyvenk kaip galima švariau,
Pikti kenkėjai tupi tundroj.
Paklausyk, paklausyk ar girdi -
Zombiai atrieda atidunda.*

Kaip apsigint, jau žinau -
Apsišluok ir apsiplauki.
Kitaip užpuls padarai -
Ropliai, graužikai ir zombiai.

Gyvenk kaip...

Balandžių daug Ukmergėj,
Jie nekalti, tačiau apsėsti.
Neglostyk jų visiškai,
Zombiais gali tu apsikrėsti.

Gyvenk kaip...

